

Orosházi HARANGSZÓ

XXVIII. évfolyam 3. szám · 2021. szeptember

Succisa virescit

Megnyesve kizöldül – ez a réges-régi latin mondás a történelem évezredek során nagyon sok helyzetben igaznak bizonyult. Ha egészen távoli korba tekintünk, látjuk jelmondatként nursiai Benedek küldetésében, aki az általa alapított szerzetesközösség monostorának létrehozása és elpusztulása idején fogalmazta meg víziója iránti reménységét ebben a két szóban. És valóban, a bencés szerzetesközösség túlélte a történelem viharait, és lelki, szellemi jelenlétével kitörölhetetlen nyomot hagyott Európa életében.

Ha a közelmúltra tekintünk, látjuk az állami korlátozás alatt élő magyar katolikus egyház akkori vezetőjét, Lékai László bíborost, aki ugyanezt választotta jelmondatául reménységképpen, prófétai előrelátással: habár súlyos terheket kell hordozni, lesz még szabad, virágzó egyházi élet Magyarországon. A mondás igazságát később aztán igazolta a történelem.

Tudjuk jól: a növények metszése tudomány, művészet. Az értő kezek úgy tudják lemeteszeni az arra váró hajtásokat, hogy a

megnyesett növény ideálisan tudjon továbbfejlődni. Szemet gyönyörködtető rózsalugasok, hegyoldalakat a szemhatárig betöltő szőlőültetvények szépségükkel, gazdag termésükkel igazolják: valamit el kell távolítani, valamit meg kell hagyni, és az eredmény nem marad el. Ugyanakkor látjuk az elszabadult természeti energiák rombolását, a derékba tört fákat. Látjuk az emberi barbárság pusztítását: értelmetlenül vagy önző céllal tarra vágott erdők üresen ásító helyét. És mégis, később arra járva azt is láthatjuk, hogy a derékba tört csonkokon, otthagyt

kezdeni, újra akarunk építkezni. Ebben az újrakezdésben azonban nem csak a mi elköteleződésünk, igyekezetünk, tetteink vannak benne. Közben mindig reménységképpen tudjuk: megnyesve kizöldül. És ez a reménység nem csak a természet törvényszerűsége, az újrasarjadó élet megállíthatatlansága. Reménységünk a mindent újra termőre fordító, teremtő akarát megnyilvánulása.

Ha a gyökerek mélyen a földben vannak, ha a hit, az evangélium világossága és ereje a lelkekbe van ivódva, akkor nem kérdés az új hajtás. Nem tisztünk kutatni, hogy mikorra és milyen mértékben fog ismét fává terebélyesedni az, ami megsérült, ami maradt. A legfontosabb az, hogy meglássuk a lehetőséget, a remény felébredésének pillanatát. Minden apró rügynek, minden kezdetnek, az új szárba szökkenés mindegyik nehézségének örülnünk kell, mert ugyan jelenünk tűnő pillanat a történelem évezrednyi folyamához képest, nekünk az adatik, hogy a mi időnkben ennek a növekedésnek, ennek az újraindulásnak első jeleit lássuk. Reménységünk a holnapnak szól, de annak kibontakozása ma kezdődik: a holnap nincs a ma nélkül.

tönkökön egyszer csak megjelenik a zöld. Apró rügy, gyenge hajtás, majd évek után talán fányi új élet mutatkozik a mélyen földbe gyökerező növény régi maradványain.

Nem tudjuk felmérni, hogy közösségeink életében mennyi törést okozott a magunk mögött hagyott időszak, s arról sincs tudásunk, hogy mivel köszönt ránk az előttünk álló időszak. Egy biztos: érezzük a megnyesettséget. Nem az értő kezek tudatos, szeretetteljes metszését, hanem a váratlanul ránk törő vihar rombolását. Újra akarunk

Amikor belekezdünk a 2021/2022-es munkaévbe, az adjon erőt indulásunkhoz, hogy van olyan tartalékunk, olyan életre szóló forrásunk, amelyből akkor is képesek vagyunk meríteni, amikor a felszínen úgy tűnik, hogy sok lehetőség, sok kút elapadt. Könnyörögjünk az elrejtett kincs felszínig ható erejéért, a növekedésért, örömteli holnapért, erősödő közösségekért. Mindazért, amitől megtapasztalhatóvá válik, hogy a gyülekezetünk Isten országának ragyogása ebben a világban.

ÖRDÖG ENDRE

A halászkirály legendája

I. rész

Kitti énekszóval érkezett. A vakáció felszabadította a tanulás rablancából – így láttam a verandáról, ahogy becsukja a kaput. Messziről újságolta, szinte a hallótávolság pereméről, hogy: Pap bácsi, én már tudom, mi leszek, ha nagy leszek. Egy elég vastag könyvet szorított a mellkasához, úgy közeledett. A hatodikos állattankönyv volt.

Már megkaptátok az új tankönyveket? Igen. Amúgy szia, pap bácsi. És mi leszel, ha nagy leszel? Talán állatorvos? Nem. Találhatsz még kettőt. Muzeológus? Az sem. Még egy. Biológianárnő? Sajnos nem talált. Akkor feladom – emeltem fel mindkét kezemet megadóan. Oceanográfus. Le-fagytam. Vártam pár hosszú másodpercig, amíg a fájlok betöltődnek. Le tudod írni ezt a szót? Hát... félig. De dolgozom rajta. És elmondtad már a mamának, hogy te itt a szórványban oceanográfus szeretnél lenni? Igen. És mit mondott? Inkább nem mondom el. Akkor kitalálom. Jó. Szerepelt benne Isten? Igen. És ló? Csak egy darab belőle. És anyukád? Ő elég bőven. Akkor összeállt Böske néni reakciója, de most nem lenne hasznos, ha leírnám. Elégedjünk meg anynyival, hogy Kitti nagymama a helyi Lőrincze Lajos nyelvemlék kör oszloppostola, vagy inkább jégtörő zászlós hajója. „Még te a kábelgyárba dógózni!” Ez volt a vége – mondta Kitti kicsit elszomorodva. Oda se neki! Mitől világosodtál meg? Van egy másik könyv is, amit olvasok. Azt most nem hoztam el. A Nemo kapitány. Azt ismerem. Nem unalmas? Egyáltalán. A régi változat, vagy az új, ami rövidített? A régi. Még a tatóé volt. Őneki már nem kell a mennyben. Igen, ő már többet tud, mint mi itt összesen a rokonaival és ismerőseivel együtt. És mi ragadt meg a könyvben? Az óriáspolip. Aha. Arra a részre emlékszem. Pap bácsi, láttál már polipot? Igazit. Egyszer egy hipermarketben a halrészlegen jégen, de majdnem hánytam a szagtól is meg a látványtól is. Félelmetes állat. És egyszer ettem egy tenger gyümölcsei salátát. Valahogy legyűrtem. Pedig rendkívüli állatok. Apukám szerint földönkívüli állat a polip, és az idegenek telepítették a Földre. Apuka megszállott rajongója az *Ősi idegenek* sorozatnak, így amikor találkozunk, mindket-

ten földönkívüli dolgokról beszélünk. Én a mennyek országáról, ő a csészealjokról. Akkor most te ki akarod deríteni, mi az igazság? Igen. És ki is fogom! Eldöntöttem már, kinek a pártján állsz? Apu vagy pap bácsi, földönkívüliek vagy Isten? Még nem. De a bizonyítékok majd megmondják. Igen, ez helyes döntés. Megnézhetem a tankönyvet? Igen, azért is hoztam. Új generációs tankönyv. A tankönyvek, Kitti mindig új generációk, és csak ritkán lehet belőlük tanulni. Miért, te nem tanultál tankönyvből? Inkább az osztálytársam fejét csapkodtam vele szünetben, tanulásra nem igazán voltak alkalmasak. Elég elvontak, telle felesleges információkkal. Amikor ezt el-

mondtam, a tanárok megharagudtak: hogy mondhatok ilyet. Na, de adjunk egy esélyt ennek!

Lila Milka csokipapír volt a könyvjelző ott, ahol a polipokról írt az új generációs tuti, modern, „mi majd megmondjuk a frankót” tankönyv. Beleolvastam. Közben leültünk a lépcsőre. A tudomány komoly dolog, le kell ülni hozzá. Szóval a polipnak három szíve van. Ezt nem tudtam. Tényleg nem tudtad, vagy csak viccelődsz? Tényleg nem tudtam. Az állatok közül csak a rántott húst szeretem. Annyira nem mélyültem el az állattanban, pedig nekem is szép könyvem volt. De várj csak, megkeresem. Az enyémben nem írta azt, hogy három szí-

ve van, sem azt, hogy képesek visszanyesztetni a csápjukat. De nézd csak, itt a sarokban arról vitatkoznak, hogy karja vagy lába van a polipnak. És hogy milyen intelligensek, képesek kicsavarni egy PET-palackot, meg eltömíteni az akvárium szivattyúját. Mik vannak! Átpréseli magát egy kicsivel nagyobb nyíláson, mint a saját szeme. És változtatja a színét. Szóval biológiai talány és az evolúció egyik mintapéldánya. Na, itt a vége. Számomra. Miért? Mert nem hiszek az evolúcióban. Nagyanyám tankönyvében még az volt, hogy a világot Isten teremtette. De ma már nem ezt írják. Nézzük a tényeket. Van egy csodálatos és ugyanakkor intelligens lényünk, ami nem él többet két évnél. Akkor mégis miért ilyen intelligens? Olyan, mintha évtizedekig készülnék a doktorira és csak két évig használnám. Nem? Lehet – csóválta a fejét Kitti. Képes a DNS-ét átírni, másolja a színeket, akár a kaméleon, az alakját is képes megváltoztatni, akár halnak is kinézhet, az emberi szemhez hasonló optikája van, és még ott a három szív, ami az én könyvemben nem volt meg. Meg a DNS-es rész sem volt benne. De nézd csak, itt van egy kép egy polipfoszsziliáról! Ha egy polip elpusztul, lesz belőle egy nyálkás-kocsonyás valami, amit vagy megesznek a halak és más ragadozók, vagy hamar elbomlik. Akkor hogyan tud megkövesedni? Leendő oceanográfusunk megvonta a vállát. Nem tudom. Te tudod? Bólintottam. Persze. Hol írja? A másik könyvben, a feketében. Az özönvíz volt az, amikor hirtelen képződött az üledék, és hamar belepte őket. Ez használható ötlet, nem? De az. Ha a polipnak három szíve van, nekünk miért csak egy? Isten miért nem teremtett nekünk is vagy kettőt? Ezzel az egygyel is hűtlenek vagyunk hozzá, hát még ha lenne kettő vagy három. Nem biztos, hogy áldás volna. Oda kéne adni neki mind a hármát, de mi még azt az egyet is megtartjuk magunknak. Tele önzéssel, haraggal, bosszúállással. De akkor lehetne egy fekete és egy fehér szívünk. Az egyik jó, a másik csupa rossz dologgal, és a rosszat kioperálhatnák. És a harmadik? Az a tartalék? Hidd el Kitti, sokszor még ez az egy is elég fejfájást okoz, hogy kinek is adjuk, mit is kezdjünk vele, és a végén senkié sem lesz, mert nem adjuk oda senkinek. Igazad van.

Akkor a polipot ki teremtette? Apuka szerint a földönkívüliek titkos laboratóriumokban legyártották és betelepítették az óceánjainkba. Nem azt mondja apa, hanem azt, hogy valami földönkívüli spórák érkeztek ide, és abból lettek. Ez az egyszerűbb változat. De hogy került a világűrbe? Ha egy másik bolygóról érkezett egy meteorittal, akkor a másik bolygóra ki teremtette? Nem kapunk választ a kérdésre. Apukám tudja, ő hisz ezekben a szürkékben is. Én nem hiszek bennük. Tudom, mondtam is neki. Azt mondta, minden szentnek maga felé hajlik a keze. Az mit jelent, pap bácsi? Te szent vagy? Nézz rám! Látod a glóriámat? Kitti kisdántott a szalmakalap alól. Hát... kicsit halványan. Gyere közelebb! Úgy álltam, hogy a fejem eltakarja a napkorongot. És most? Most már szentebb vagy, rendesen ragyog. Na, azért. Azért mondta, mert szerintem én mindenben csak Istent látom, nem fogadok el más álláspontokat, elméleteket. De ez nem így van. Hallgattunk egy sort.

Ha én tengerbiológus leszek, akkor már nem fogunk olyan gyakran találkozni. Elmosolyodtam. Látod, ezt már le tudod írni: tengerbiológus. Dehogynem. Minden este felhívlak majd WhatsAppon, és megkérdezem, hogy találtál-e valami új bizonyítékot arra, hogy Isten teremtette a világot? És ha nem talállok? Szerintem ez nem fog előfordulni. Biztos? Biztos. Sőt, majd mindig ezt fogod gondolni, ha kimondani nem is, hogy: „igaza volt a pap bácsinak.” Én leszek a te halászkirályod. Az ki? Egy régi legenda. De csak a lényegét mondom. A halászkirály őrizte a kelyhet, amivel osztotta Jézus az úr-

vacsorát az utolsó vacsora alkalmával. Sok mese van vele kapcsolatosan, de nem mesélni akarok. A halászkirály feladata Krisz-

tusra emlékeztetni. Ennyit, ha megjegyzel, elég. Jó. De majd még mesélj róla, izgalmasan hangzik. Szeretnék magamnak egy polipot. Megszerettem őket. A polipot nem lehet fogságban tartani. Megszökne. Kár. És a karjai is maga felé hajlik, mint a szenteknek. Nevettünk. De barkácsolok neked egy játékhajót. Elnevezzük Octopusnak, és megúsztatjuk itt a patakban. Nyári kalandok. Közben mesélek neked a halhatatlan medúzáról. A fáskamrába vonultunk. Kiválasztottam egy kisebb fát, és elkezdtem a játékhajót. Az állattankönyvet közben egy percre sem tettem le Kitti. A nagy álmok születésénél bábáskodom, úgy éreztem. Amikor az árbócot faragtam, arra gondoltam, most ezt a szelet nagyon be kell fognom a vitorlába. A papírvitorlát Kitti kezébe adtam. Rajzolj rá egy octopust. És ha kész, akkor tengerre szállunk, és az óceánig meg sem állunk. Hajrá!

II. rész

Vízre bocsátottuk az Octopust. Leültünk a partra az akácfák hűs árnyékába és vártunk. Néztük mint valami kívülállókat, hogyan boldogul majd a hajósnép a nyílt vízen. Hallgattunk. Kitti szólalt meg elsőnek. Nem félsz, hogy felborul? Nem. Raktam tőkesúlyt a hajónak, egy darab ólmot, az nem engedi, hogy felfordítsa a szél vagy a sodrás. Aha. De nézd, most olyan, mintha viharba került volna... Igen. A hajónk elkezdett forogni egy örvényben, amit egy kő okozott a patakban. Szerinted, pap bácsi, a legénység mit csinál ilyenkor? Remélem, imádkozik! Istenhez kiált. Te komolyan azt hiszed? Ez egy keresztény hajó. És Isten nem ígérte meg a keresztényeknek azt, hogy nem lesznek viharok. Csak azt, hogy megtart a viharban. Emlékszel a múltkori esetünkre, amikor utaztunk az autóval? Az út szerpentines volt, statisztikailag itt halnak meg a legtöbben az országban balesetben, ezért is nevezik „halál útjának”, mi mégis életben maradtunk azzal együtt, hogy az, aki Jézusnak adta ki magát, nem ő volt. Az igazi Jézus, aki láthatatlanul velünk volt, ő tartott meg. Az élet ura a halál útján. Mert megígérte, hogy aki hisz benne, az nem vész el.

A hajó forogni kezdett a patak örvényében. Gyermekekomban műanyag katonákkal és indiánokkal játszottam. A sufni-ban találtam még három darabot belőlük, szeggel a fedélzetre fogtam őket, belőlük

lett a legénység. Kitti még mindig szorosan ölelte az állattankönyvet. Kicsit aggódva figyeltem. Talán már más istene van. Lassan felnő. Őt is majd elragadja a sodrás. Az élet zajlása és a feledés hullámai elborítják val-

lásórák kedves hangulatát. Mire gondolsz, pap bácsi? Semmire – válaszoltam kedvetlenül. Neked melyik volt a kedvenc részed a Nemo kapitányból? Várj, gondolkozom egy kicsit. A polipos, arra emlékszem, de nem az volt a kedvenc. Két emlékezetes rész volt számomra. Az egyik mindjárt az elején, amikor elsüllyed a hajó, és ők úsznak a tengeren. És az, ahogy úsznak, nagyon is megmaradt az emlékezetemben. Felváltva úsztak, amíg az egyik lebegett, pihent, úgymond, a másik úszott és tolt a pihenő társát, aztán cseréltek. Ez az egymásrautaltság megmaradt bennem. Hogy hosszú távot tudtak így, egymást segítve megtenni. Nem a saját életükért küzdöttek külön-külön, hanem egymást hordozták. De egyszer ez az emberi igyekezet, erő és jóakarata is véget ért, külső segítség kellett már. Ekkor jelent meg Nemo kapitány, és felvette őket a Nautilusra. A másik, az még izgalmasabb volt, amikor a tengeralattjáró beszorul a jégpáncél alá, és elfogy a levegő. Aztán nagy nehezen kiszabadulnak, és már mindenki fuldoklik, mire a felszínre érnek, és mikor kinyitják az ajtót, mindenki fellélegzik. Erre még most is olyan torokszorítóan emlékszem, és mindig örülök annak, hogy tudok lélegezni. A Bibliában is van egy ilyen jelenet, amikor viharba kerül egy hajó. Jónás történetében. És ott azok a pogány hajósok Istenhez kiáltanak. Ezt a lehetőséget sohasem veszi el tőlünk Isten, hogy hozzá kiáltunk. Bármi legyen is mögöttünk.

Csak Jónás nem kiáltott – fordult felém Kitti és levette tekintetét az Octopusról. A mi hajónkból is mindent a tengerbe dobálnak majd? Ha életben akarnak maradni, akkor igen. Elmeséled a halhatatlan medúza történetét? Különösebben nem történet. Csak olvastam egyszer, és sokfelé láttam is a fényképet, amit a róla szóló cikkhez társít-

tottak, pedig a kép nem is a halhatatlan medúzát ábrázolja. A mi, úgymond, halhatatlan medúzánk nagyon kicsi. Pár milliméter. És azért halhatatlan, mert klónozza magát. Érdekes ez a halandó világba rejtett halhatatlanság. Tavaly, amikor a tengeren voltunk, megpróbáltam hazahozni egy medúzát. Beleraktam egy sörösüvegbe, de megbüdösödött és elpusztult – mesélte Kitti szomorkásan. A medúzát sem lehet fogságban tartani, azt mondják. Én a halhatatlanságot akartam bepalackozni. Mint a tata? Nevettünk. Nem úgy, mint a tata. Ő azt vallotta, hogy az alkohol tartósít, azért fogyasztja olyan nagy mennyiségben, hogy megtartsa magát az örökkévalóságnak. Aztán nem sikerült neki. Nem. Azt mondtad a temetésén, pap bácsi, hogy a tata jó ember volt, csak kár, hogy ivott. Igen. Jónak jó volt, csak nem bölcs. A bölcs ember tudja, mikor kell Istenhez kiáltani. De sokan csak azzal törődnek, milyen lesz a temetésük, nem azzal, hogy hova érkeznek utána. Azt szeretnék, hogy megdicsérjem őket, hogy milyen dolgos emberek voltak, milyen önfeláldozó családapák, családayák, megnyit adakoztak, csak Istent nem ez érdekli, hanem az, hogy bölcsen éltek-e vagy sem. A bölcs ember úgy ragaszkodik Istenhez, mint ahogy a mi hajónk utasai oda vannak szegezve. Egy kéz odaszegezte őket, hogy megállhassanak a viharokban.

Figyeltük, ahogy az örvényből kikerült hajónk visszanyerte egyensúlyát és folytatta útját a hullámokon. Akkor mesélsz a halászkirályról? A tiedről. Igen. Az bölcs ember volt? Igen, úgy hiszem, az volt. Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. Bölcs király volt. Egy nap érkezett az országból egy ember testi-lelki problémákkal, és arra kérte a királyt, gyógyítsa meg, segít-

sen rajta. A király megsajnálta, elment az erdőbe, ott volt egy bizonyos szent hely, tüzet rakott, elővette a kódexet, varázsszavakat mondott a tűzbe, és az ember meggyógyult. Telt-múlt az idő, a király időközben meghalt, és más uralkodó került a helyébe. Ahhoz is érkezett egy nap egy ember tele gondokkal, betegségekkel, és kérte a királyt, segítsen rajta. A király már nem ismerte a szent helyet az erdőben, de kiment, tüzet rakott, varázsszavakat mondott a tűzbe a kódexből, és az ember meggyógyult. Aztán ez a király is megöregedett és meg-

halt, és egy másik követte őt a trónon, akéhez egy szép nap szintén beállított egy ember a maga bajaival. Ez a király még az előzőnél is feledékenyebb volt, de megsajnálta az embert. Segíteni akart neki. Nem tudta, melyik erdőbe kell kimenni, nem tudta, hol kell a tüzet meggyújtani, viszont emlékezett még néhány jó szóra a kódexből, ami időközben elveszett, elmondta hát ezeket az embernek, és az gyógyultan távozott. Most én vagyok a te halászkirályod. Nem tudom, merre van a csodálatos erdő, hogy hol volt a szent hely, ahol a tüzet kellett gyújtani. A kódex sincs már és a szavakra

sem emlékszem, de elmesélem neked ezt a történetet, és meg fogsz gyógyulni. Ez a vége? Ez. Szép történet. Mindig emlékezni fogok rá. A szavak gyógyító erejére. A jókor mondott szavak erejére – pontosítottam. És miért halászkirály? Nézd ezt a patakot. Ez a halászkirály is szavakat halásztott. Történeteket. Olyan szavakat, amelyek gyógyító történetekké álltak össze, amik az ember lelkében változást idéztek elő. Nevezük ezt gyógyulásnak. Önvizsgálatnak. A halász sok mindent kifog. Hínárt, lyukas bakancsot, konzervdobozt, ki tudja, milyen szemetet, de csak a halat viszi a piacra, azt tudja értékesíteni. Tanultuk azt a történetet is, amikor Péterék semmit sem fogtak. Jézus nélkül – pontosított Kitti. Igen. De az ő szavára megteltek a hálók. Meg a viharról is. Jézus nélkül viharba kerültek, de megtanulták: Jézus nagyobb a viharoknál, és lecsendesítette a háborgó tengert. A meséknek is ez az értelme. Tanítanak és formálnak bennünket. Nem azt mondják, hogy nincsenek hétfejű sárkányok vagy óriáspolipok vagy halálos örvények a tengeren, hanem azt, hogy mindezek legyőzhetőek. A gonosz legyőzhető. Az állattankönyvre pillantottam ismét. Neked most ott van egy kanálnyi a szavak tengeréből. Halászkod kell majd. Főleg, ha tengerbiológus leszel. Oceanográfus – mosolygott Kitti. Már le tudom írni.

A hajónkat elvitte a patak. Vajon mi lesz velük? – kérdezte Kitti, és tekintete a távot kutatta. Bízom benne, hogy bátor és bölcs hajósaink célba érnek. Mi mindent megtettünk. Talán eljut a Küküllőbe, s onnan még tovább és tovább, a tengerbe. Mert minden patak a tengerbe siet.

HORVÁTH CSABA
(Kiskapus)

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségű, rászoruló orosházi lakosoknak
(felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **800 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját átvállalja. Szociális helyzetűl függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető.

Igénybejelentés személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.)
vagy telefonon (+36 68/412-402; +36 20/770-0456).

Iskolai farsang 2021

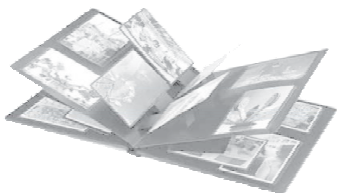

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét.

Kérjük Olvasóinkat, hogy válogatás után juttassanak el egy-egy jól másolható, érdekes fényképet a lelkészi hivatalba (Orosháza, Thék Endre u. 2.).

Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

Podsztrelen György (1853–1916) evangélikus tanító, ipariskolai igazgató. 1873-tól 1911-ig tanított Orosházán.

(Budapest, kb. 1880 – Fotó: Herz Henrik) Beküldő: Koszorús Oszkár

A budapesti Deák téri evangélikus templomot ábrázoló levelezőlap legelső példányát özv. Györy Vilmosné Székács Etelkának (1846–1932), Székács József (1809–1876) orosházi születésű, volt Deák téri lelkész és püspök lányának, Györy Vilmos (1838–1885) orosházi, majd Deák téri lelkész feleségének küldte Kovács Sándor (1869–1942) teológiai tanár, 1935-től a Dunáninenni Egyházkerület püspöke.

(Budapest, 1929) Beküldő: Koszorús Oszkár

Hall(gat)ható ige

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetései meghallgathatók az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol igéje hangzik, mert hisszük a prófétai tanítást: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

A keresztelő lelkész neve: Székács József

XI. rész

Az Orosházi Harangszó előző lapszámaiban napvilágot látott sorozatunkat folytatjuk. Válogatást nyújtunk át olvasóinknak a 19. század legnevesebb orosházi szülőtte, Székács József (1809–1876) első pesti magyar evangélikus lelkész, bányakerületi püspök, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja – 1875 március utolsó harmadától 1875 október közepéig tartó – keresztelési szolgálataiból. Az anyakönyvi bejegyzések tanúskodnak arról is, hogy Székács József kikkel került személyes kapcsolatba mint szülőkkel vagy keresztszülőkkel.

A fenti időszakban szülőként – többek között – ott állt az oltárnál Iglói Szontagh Ábrahám orvos, Rákosi Jenő író, Petrik Géza könyvkiadó, Mokry Endre főmérnök (Mokry Sámuel volt orosházi segédlelkész és búzanesemítő bátyja), Győry Elek ügyvéd (az orosházi kerület országgyűlési képviselője). Keresztszülőként Székács József felesége, Vörös Júlia, Szentpály Jenő országgyűlési képviselő, Röck István gépgyáros és mások.

A budapesti Deák téri keresztelési anyakönyvi bejegyzéseket szöveghűen, dőlt betűkkel tesszük közzé. A sorszámokat követően a születés és a keresztelés időpontja szerepel. A szereplőkről szóló egyéb tudnivalókat más forrásokból vettük.

– 1875/37. sz. – febr. 25.–márt. 21. – *A keresztelt neve: Gyula Béla Lajos – fi, törvényes – Szülők: Beliczay Gyula kir. államvasúti főmérnök és neje, szül. Tarczalovits Anna – Lakhely: Budapest, VIII. ker. Stáció utca 22. szám – A tanuk neve és jelleme: Beliczay Béla és neje, szül. Nagy Berta – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Beliczay Gyula (1835–1893) mérnök, zeneszerző. Bécsben folytatott mérnöki tanulmányok után 1872–1886-ig Pesten az államvasutak főmérnöke. Az 1840-es években Pozsonyban zongorázni tanult. A németes stílusban játszó zenészek legkiválóbb képviselője.

– 1875/52. sz. – márt. 14.–ápr. 18. – *A keresztelt neve: Emil Loránt Pál – fi, törvényes – Szülők: Iglói Szontagh Ábrahám orvostudor és neje, született Szalacsy Lídia – Lakhely: Budapest, V. Korona utca 2. sz. – A*

tanuk neve és jelleme: Szentpály Jenő orsz. képviselő és neje, szül. Buday Hermin, Kerék Ilona hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.

Iglói Szontagh Ábrahám (1830–1902) orvosdoktor, homeopata. Orvosi tanulmányait Bécsben folytatta. Pozsonyban, majd 1861-től Pesten orvos, a tornaegyesület alapítója.

Szentpály Jenő (1836–1902) mérnök, jogtudor, királyi tanácsos, országgyűlési képviselő. Tanulmányait a bécsi műegyetemen és a pesti egyetem jogi karán folytatta, a halmi (Ugocsa megye) kerület volt képviselője.

– 1875/58. sz. – ápr. 14.–máj. 3. – *A keresztelt neve: Magdolna Anna Petronella Lujza – nő, törvényes – Szülők: Rákosi Jenő író és neje, született Kalmár Lenke – Lakhely: B. Pest, VIII. ker. Vas utca 12. sz. – A tanuk neve és jelleme: Dóczy Lajos író és Fischof – Ivánka Petronella asszony – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Rákosi Jenő (1842–1929) író, színházigazgató, az MTA tiszteleti tagja.

Beliczay Gyula

Dóczy Lajos (1845–1918) író, újságíró, miniszteri tanácsos.

Dr. Fischof Vilmosné Ivánka Petronella (1814–1897).

– 1875/60. sz. – márt. 31.–máj. 11. – *A*

keresztelt neve: Miklós István Kálmán – fi, törvényes – Szülők: Dedinszky Kálmán hites ügyvéd és neje, szül. Böheim Ilona – Lakhely: Budapest, IV. Deák u. 2. szám – A tanuk

Rákosi Jenő

neve és jelleme: Ujfalussy Miklós földbirtokos és Böheim Krácz Jozefa asszony – A keresztelő lelkész: Székács József.

Dedinszky Miklós István Kálmán (1875–1954) huszárezredes. 1938-tól már nyugdíjasként a Cunard White Star hajótársaság magyarországi képviselője.

– 1875/65. sz. – ápr. 19.–máj. 29. – *A keresztelt neve: Miklós – fi, törvényes – Szülők: Földváry Miklós és neje, született Kappel Malvina – Lakhely: Budapest, IV. Bálvány utca 3. sz. – A tanuk neve és jelleme: Földváry – Kubinyi Amália asszony és Földváry Lajos cs. kir. kamarás, helyettesítve Culson Ágnes és Dorfleitner Sándor nevelő által. – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Földváry Miklós (1831–1885) földbirtokos, honvédtiszt, országgyűlési képviselő, egyházi felügyelő.

Kappel Malvina (1844–1915) 1862-ben lett Földváry Miklós felesége. Lónyay Menyhért miniszterelnök hitvesének, Kappel Emíliaának a húga.

Földváry Lajos császári-királyi kamarás. 1857-ben osztrák bárói címet, 1875-ben magyar bárói rangot kapott.

Culson Ágnes budapesti társalgónő

☞ 1885-ben keltezett német nyelvű nyilatkozata fennmaradt Rupp Zsigmond közjegyző iratai között.

– 1875/78. sz. – máj. 13.–jún. 13. – *A keresztelt neve: Béla Kálmán – fi, törvényes – Szülők: Henszelman Kálmán ügyvéd és neje, szül. Rizsavy Vilma – Lakhely: Budapest, IV. Zöldfa utca 13. – A tanuk neve és jelleme: Schmidt Titusné, szül. Hlatky Irma és Bruiman Vilmos bányakapitány – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Schmidt Titus (1832–1900) ügyvéd, több pénzintézet jogtanácsosa.

Bruiman Vilmos budai bányakapitány 1873-ban megkapta a Ferenc József-rend lovagkeresztjét. A Magyar Földrajzi Társulat alapító tagja.

– 1875/89. sz. – jún. 11.–júl. 4. – *A keresztelt neve: Berta – nő, törvényes – Szülők: Petrik Géza könyvkiadó és neje, született Zechmeister Vilma – Lakhely: Budapest, VI. ker. Király utca 74. sz. – A tanuk neve és jelleme: Gerzsó Károly és neje, Beliczay Róza, Beliczay Béla és neje, szül. Nagy Berta – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Dóczy Lajos

Petrik Géza (1845–1925) könyvkiadó, bibliográfus. Könyvészeti kutatásokkal foglalkozott.

– 1875/92. sz. – jún. 11.–júl. 5. – *A keresztelt neve: Iréne Erzsébet Aranka Gizela – nő, törvényes – Szülők: Csukási Károly közjegyző és neje, szül. Polgár Erzsébet – Lakhely: Budapest, VIII. ker. Zerge utca 19. sz. – A tanuk neve és jelleme: Csukási József hírlapíró és hitvese, sz. Zmeskal Aranka – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Csukási József (1841–1891) író, hírlapíró, műfordító. A Budapesti Hírlap egyik alapítója, tulajdonosa és szerkesztője.

– 1875/112. sz. – júl. 14.–aug. 22. – *A keresztelt neve: Hugo – fi, törvényes – Szülők:*

Mokry Endre

Liedemann Rezső kereskedő és hitvese, született Zsigmondy Róza – Lakhely: B. Pest, VII. Damjanich utca 5. szám – A tanuk neve és jelleme: Zsigmondy Jenő jogtudor és ügyvéd, képviselve Zsigmondy Géza által és Osterlamm Mária hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.

Liedemann Hugó (1875–1957) mérnök.

Zsigmondy Jenő (1849–1928) ügyvéd, felsőházi tag, evangélikus egyetemes egyházi és iskolai főfelügyelő.

Zsigmondy Géza (1854–1930) mérnök, sportember.

– 1875/119–120. sz. – aug. 27.–sept. 1. – *A keresztelt neve: Ida – A keresztelt neve: Margit – (ikrek) – nő, törvényes – Szülők: Mokry Endre királyi főmérnök a közlekedési ministeriumban és hitvese, született Stúr Hermína asszony – Lakhely: Budapest, VII. kerület, Dohány utca 12. szám – A tanuk neve és jelleme: Krivácsy Elek királyi főerdész Doroszlón, Bács megyében és neje, született Mokry Ida – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Mokry Endre (1827–1889) mérnök. Mokry György és Ágoston Vilma fia, Mokry Sámuel orosházi evangélikus segédlelkész, búzanemesítő bátyja. Előbb a Ferenc-, majd a Bega-csatorna főmérnöke.

Krivácsy Elek (1834–?) temesvári királyi erdőfelügyelő.

– 1875/126. sz. – aug. 15.–sept. 12. – *A keresztelt neve: Edith Júlia – nő, törvényes – Szülők: Kiss János vasúti hivatalnok és neje, Székács Irma – Lakhely: Budapest, IV. ker. Magyar utca 15. sz. – A tanuk neve és jelleme: Székács Jackson Edit, Székács Vörös Júlia, Kiss András és Székács Béla – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Kiss János (1846–1920) jog- és államtudományi doktor, magyar királyi államvasúti felügyelő.

Székács Irma (1851–1918) Székács József és Vörös Júlia leánya, 1874-ben Budapesten, a Deák téri evangélikus templomban kötött házasságot Kiss Jánossal.

Jackson Edit férje volt a fiatalon az angliai Heathfieldben elhunyt Székács Gyula (1841–1874), Székács József és Vörös Júlia fia.

Röck István

Vörös Júlia (1822–1896) 1840-ben kötött házasságot Székács József pesti magyar evangélikus lelkészsel.

Székács Béla (1856–1923) orvos, Székács József és Vörös Júlia fia.

– 1875/128. sz. – aug. 28.–sept. 16. – *A keresztelt neve: Ilona – nő, törvényes – Szülők: Györy Elek ügyvéd, az egyetemes gyűlés jegyzője és hitvese, Nádosy Irma – Lakcím: Budapest, Városliget, Leyerer-féle nyaraló – A tanuk neve és jelleme: Vetsey Sándor kir. tanácsos és neje Nádosy Etelka, Nádosy György és neje, szül. Csetke Gizela – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Györy Elek (1841–1902) jogi doktor, ügyvéd, 1881-től 1884-ig az orosházi, később a hajdúszoboszlói, majd a komáromi kerület országgyűlési képviselője.

– 1875/135. sz. – sept. 13.–okt. 3. – *A keresztelt neve: Livia Hermína – nő, törv-* ☞

nyes – Szülők: Koós Ödön keleti vasúti titkár és hitvese, szül. Röck Erzsébet – Lakhely: Tétényi szőlőhegy, Röck telek – A tanuk neve és jelleme: Koch János járásbíró és hitvese, sz. Beck Hermina, Röck István gépgyáros – A keresztelelő lelkész: Székács József.

Koós Ödön (1844–1902) köz- és váltóügyvéd, a Magyar Királyi Államvasutak főfelügyelője. 1869-ben kötöttek házasságot Röck Erzsébettel Pesten, a mai Deák téren.

Röck Erzsébet (1847–1921) Röck Henrik és Beck Erzsébet leánya.

Röck István (1812–1882) gépgyáros. A gyárában az 1860-as évek végén már főként gőzmalmai berendezéseket állítottak elő.

– 1875/137. sz. – sept. 9.–okt. 14. – A keresztelelő neve: Andor – fi, törvényes – Szülők: Korcsok István vallásstanár és hitvese, született Vandrák Etelka – Lakhely: Budapest, VI. ker. Új utczában 20. szám – A tanuk ne-

ve és jelleme: Török József ceglédi lelkész és Vandrák Vilma, helyettesítve Vandrák Gizela által. – A keresztelelő lelkész: Székács József.

Török József (1842–1925) evangélikus lelkész, 1867-től pesti káplán Székács József mellett, 1874-től ceglédi lelkész, 1888-tól főesperes.

KOSZORÚS OSZKÁR

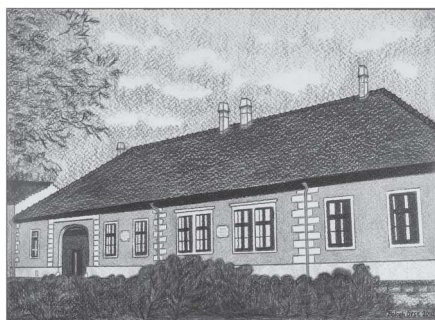
Új könyv Orosházáról

Balogh Örsé ceruzarajzai

Az elmúlt évtizedekben néhány dekoratív orosházi fotóalbum, fekete-fehér és színes fényképekkel díszített értékes helytörténeti munka, városunkat is ismerető illusztrált útikalauz hagyta el a különböző nyomdákat.

Most Balogh Örsé orosházi képzőművész és költő orosházi épületeket bemutató rajzai láttak napvilágot egy díszes albumban. Fogadják szeretettel ezt a gyönyörű gyűjteményt!

Öt év alatt készült el a most bemutatott 111 alkotás. Szívből gratulálunk Balogh Örsé kitarló munkájához! Színes grafikai a régi és a mai Orosháza hangulatát keltik életre. A kiadvány külön értéke az épületek történetének, működésének pontos leírása.

Mit látunk a kötetben? Hitelesen örökíti meg evangélikus egyházunk műemlék, illetve műemlék jellegű épületeit. Láthatjuk az Orosháza jelképévé vált, 1777-ben készült gyönyörű késő barokk tornyot, a templom déli főbejáratát vagy a templom mögötti hangulatos átjárót. Fő helyen szerepel a kötetben az 1846-ban épült György Vilmos tér 3. szám alatti evangélikus alvégi parókia és az 1854-ben létrehozott Táncsics u. 1. szám alatti felvégi parókia. A György Vilmos tér és a Kossuth La-

jos utca sarokrészén még 1910–1912 között építtette az evangélikus egyházközség a ma is álló bérházát. A rákóczi utcai evangélikus templom 1947-ben készült el. Helyet kapott a kötetben az 1969-ben átadott, ma Székács József Evangélikus Óvoda Általános Iskola és Gimnázium nevet viselő felújított iskola, Bajcsy-Zsilinszky u. 1. szám alatti épülete is. Néhány régi, egykor volt evangélikus elemi népiskolát is bemutat a kötet (Kettőssánc tér, Mikszáth Kálmán utca, Rákóczi utca, Zombai utca).

Az építés sorrendjében felsorolunk néhány, a kiadványban szereplő épületet: Alvégi temető sírásóháza (kb. 1835), vasútállomás (1871), régi posta épülete (1883), zsinagóga (1890), polgári iskola, mely ma a Református Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola (1894), Hangya Szövetkezet, ami napjainkban a Rossmann üzlete (1800-as

évek vége), szentetornyai katolikus templom (1900).

Aztán, tényleg csak ízelítőül, következzen néhány 20. századi épületünk: Wignerház, ma rendőrség (1907), Diana Gőzfürdő (1909), Gémes-palota (1910), Kisbirtokos Szövetség (1910-es évek), református templom (1917), római katolikus templom (1922), nazarénus gyülekezet imaháza (1924), főszolgabíróház, ma a múzeum raktára (1924), Tóth-malom (1924), bíróság, ma Orosházi Járásbíróság (1925), víztorony Gyopároson (1925), víztorony a Szabó Dezső és az Ady Endre utca kereszteződésében (1927), víztorony és kútmúzeum (1931), múzeum (1930-as évek második fele).

A jelenlegi városképhez hozzátartozik az 1945 után hamarosan felépített két középiskola, a volt Mezőgazdasági Technikum, ami ma Gyulai Szakképzési Centrum Kossuth Lajos Technikuma (1948) és a Táncsics Mihály Gimnázium és Kollégium (1951–1955). Szerepel még a kiadványban a tűzoltóság (1952), a Városi Tanács, ma Polgármesteri Hivatal (1961), dr. László Elek Kórház és Rendelőintézet (1967), Spar, ami egykori Csillag Áruház (1969), Petőfi Művelődési Központ (1970).

Jelentős épületekként tartjuk számon: Eötvös József Katolikus Általános Iskola (1986), Fehér Kígyó gyógyszertár (1992), Hetednap Adventista Egyház imaháza (1995), Városi Képtár (1996). Két újabb tér is létrejött: Történelmi Emlékpark (1994) és az új főtér (2013).

A könyv forgatója több olyan egykor jellegzetes épületet is láthat, amely az évtizedek folyamán elpusztult. Megemlíthetjük az 1800-as évek elején elkészült egykori községházát, az 1875-ben felépült eredeti Alföld Szállodát, majd a helyére 1982-ben felhúzott és 2011-ben lebontott Hotel Alföldet. Ugyanott helyezkedett el az 1832-ben elkészült el és 1924-ig álló római katolikus kistemplom. A legendás hírű vállalkozó és szerencselovag, Gémes Ferenc által a mai Fürdő utcára építtetett és többször felújított Gémes-malom épülete sincs meg már. Ahogy a Balogh Örse által szépen ábrázolt, 1902-ben elkészült, és az I. világháború éveiben megsemmisült Nyári Színkör is az enyészeté lett. Legutóbb a tüdőgondozó (1930-as évek közepe), vagyis az eredetileg dr. Mlinarics József sebészeti és szülészeti magánkórháza épületét bontották le.

A kötet végén helyet kaptak az egyéb, a régi Orosházát idéző építészeti emlékek. A napsugaras oromzatú házak, polgári házak, módos gazda háza, egészen a mai Kossuth téri társasházakig.

A tetszetős albumhoz Dávid Zoltán, Orosháza polgármestere írt ajánló sorokat. A kötet felelős szerkesztője és kiadója Józó Tamásné. A szerkesztésben közreműködött Líborné Putnoki Edit, Szemenyei Béla és Verasztó Antal. A rajzok fotóit Fehér Béla készítette. A könyv megjelentetését támogatta Orosháza Város Önkormányzata.

Balogh Örse zárószóként megjelent Önvallomásában így szól: „Remélem, hogy képeim annyi örömet okoznak majd az olvasóknak, mint amennyit számomra jelentettek alkotás közben.” Mi is ezt kívánjuk!

*Orosháza ceruzavégen –
Balogh Örse rajzaival 118 [1] l.
Orosháza, 2021
Nagy Gyula Területi Múzeum
Duo Printers Nyomda, Békéscsaba
4500 Ft*

KOSZORÚS OSZKÁR

EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI KÖNYVKLUB

Szeptemberi közös könyv:
Böszörményi Gyula:
Leányrablás Budapesten

Kibeszélő:
Szeptember 25.
Szombat 18 óra
Luther Sarok

Mindenkit szeretettel várunk!

Pedagógus csendesnap 2021

„Hol sírjaink domborulnak...”

Molnár Imre (1877–1931) evangélikus igazgató-tanítót kortársai példaképnek tekintették. E sorok lejegyzőjének Molnár Imre életútjáról és temetéséről szóló írása az Orosházi Harangszó 2014/3. számában olvashatók.

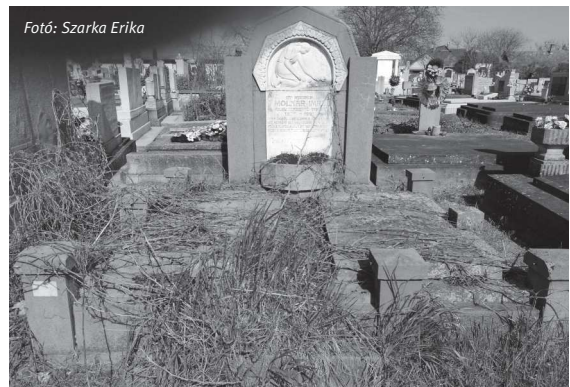
Molnár Imre tanító kiváló iskolai tankönyveket írt, többek között Az orosházi evang. egyház rövid története címűt. Arcképe legutóbb az Orosházi Harangszó 2021/1. számában, a Fotóalbum sorozatban látott napvilágot Koszorús Oszkár jóvoltából.

Amiért e sorok idekíváncsoznak: Molnár Imre síremléke frekvenciált helyen, Orosházán az Alvégi temető 1-es parcellájának a ravatalozó felé vezető főútja bal sor 1. helyén található. Méghozzá a 2021. április 24-én készült fotón látható módon méltatlanul elhanyagolt állapotban. Nemcsak e sorok írója, de a temetési szertartásokra igyekvők és távozók is látják, hogy a síremlék gondozó kezek után kiált. Nehezen olvasható szövege a következő:

ITT NYUGSZIK
MOLNÁR IMRE
ÁG. EV. IGAZGATÓ TANÍTÓ
1877–1931

MERT ÖRÖMÖD MINDIG CSAK A JÓBAN LETED
SOK SZERETŐ SZÍVBEN TOVÁBB ÉL A LELKED
S BÁR TESTED PORLIK ITT MARADTÁL NÁLUNK
TŐLED SZÁZSZOR ÁLDOTT SOHA EL NEM VÁLUNK

NEJE
PODSZTRELEN JÚLIA
1893–1980

Tehát a méltán nagyra becsült Molnár Imre evangélikus igazgató-tanító porait napjainkra ez a gondozatlan síremlék őrzi. A fentieket tisztelettel ajánlja az evangélikus egyházköztség figyelmébe Verasztó Antal helytörténész.

Konfirmandus csapatépítő délután

2021. június 11-én az evangélikus gyülekezet idén konfirmáló fiataljainak csapatépítő napot tartottunk, összesen 38 fő részvételével. Az alkalom a nagy létszámra való tekintettel az evangélikus templom Györy-termében zajlott.

Ezen a délutánon igyekeztünk arra helyezni a hangsúlyt, hogy a fiatalok minél közelebb kerülhessenek egymáshoz és a közösségünkhöz. Hogy a mindent szétziláló, járvánnyal tűzdelt időszak után megtapasztalhassák a közösség erőt adó és összeková-

csoló hatását. Hálásak vagyunk, hogy a korlátozásokkal teli hónapokat követően újra személyesen gyűlhettünk össze konfirmandusainkkal.

A nap közös elcsendesedéssel indult, majd egy játékos klubfoglalkozásba fordult át. A *Kérdegetők* nevű játékkal indítottuk a foglalkozást, mely segítségével mindenki a közösség hasznos résztvevőjének érezhette magát, hiszen csak teljes összefogás révén érthették el a célt, hogy a játékevezetőt – akinek hátra volt kötve a keze – megetessék kedvenc csemegéjével.

Ezt követően a közösség fontosságáról hallhattak konfirmandusaink, majd megtervezhették saját álomgyülekezetüket. Végül a foglalkozásrész lezárásához egy gombolyag fonalat hívtunk segítségül. Körbeállva kívánhattak a másiknak minden jót, valamint név szerint is áldást egymásnak a fiatalok.

A következő részben a *Spagettikihívás* nevű játékkal mérték össze magukat a kisebb csapatok. Együtt dolgozva kellett spagettiből és szigetelőszalagból minél magasabb tornyot építeniük. Kreatív megoldások születtek. Szinte minden csapat más módszerhez folyamodott a toronyépítésben.

Ezután a korábban tanultak ismétlése következett kvíz formájában. A *Mindent vagy semmit* játék szabályai szerint a csapatok különböző nehézségű kérdésekkel mér-

hették össze tudásukat, felkészültségüket. A legjobb csapatok apró ajándékban részesültek.

Végül a közös étkezés, pizzázás is tovább erősítette a közösségi élményt, és az ismerkedés, összekovácsolódás immár kötetlen formában folytatódott pizza és üdítő mellett.

FELEGYI-NÉMETH MÁRIA

Összegyülekezés a hosszas tilalom után

Avagy záró parti egy nehéz munkaév végén

2021. június 20-án a gyülekezeti munkaév hivatalos lezárásával ünnepeltük a korlátozások végét. Hálásak vagyunk, hogy végre személyesen is örülhettünk egymásnak. Minden alkalmat igyekszünk kihasználni a személyes találkozásra. Az elmúlt másfél év nehézségei után ezt az eseményt is hatalmas ajándéknak tartjuk.

A nap elsődleges pontja a közösség legteljesebb megélése volt. Hálaadó istentisztelettel kezdtük együttlétünket az evangélikus templomban, melyen a hivatalos munkaévet és tanévet lezártuk, illetve megtar-

tottuk a már hagyományossá vált, és a járvány miatt korábban elmaradt „összegyüle-

kezést”. Ezen a napon bizakodóan adtuk át magunkat a nyári szezonnak abban a reményben, hogy a következő hónapokban nem kell háttérbe szorítani kapcsolatainkat és a személyes találkozásokat sem.

A templomból a szabadba mentünk ki, a terített asztalok köré több mint 40 gyülekezeti tagunk fogadta el a meghívást, ahol jóízű beszélgetések kezdődtek, majd a finom ebéd mellett folytatódtak, és azt követően is sokáig együtt maradtak a jelenlévők.

FELEGYI-NÉMETH MIHÁLY

Üdítő ifjúsági tábor Orosházán

Az elmúlt időszak sok szempontból megtépázta közösségeinket és ellehetlenítette kapcsolataink személyes ápolásának lehetőségét. Ez az ifjúsági munkát is teljesen beárnyékolta.

Azonban 2021. június 21-től egy sikeres EFOP-pályázatból megvalósított táborral kárpótolhattuk a lelkes, érdeklődő fiatalokat. A támogatásnak köszönhetően nem csupán a tábor elnevezése volt üdítő, de a tábor programjai is az ifjúság felüdülését szolgálták.

Szinte mindennap alkalmunk volt ki-mozdulni a tábor bázisát képező Györy-teremből. Strandoltunk Gyopárosfürdőn, nagyszerű élményeket szerezünk Makón, a Maros Kalandparton, felfedeztük a Mini Magyarország Makettparkot Szarvason, a nyári kánikulában pedig hajókázás közben élveztük a lágy szellőt. Szegeden meglátogattuk Isten csodálatos teremtményeit a

Vadsparkban, majd a táborozók kisebb csoportokban néztek szembe a szabadulószo-ba kihívásaival. Jelentem: sokan kiszabadultak, a többiek pedig kiszabadították, így teljes létszámban tért vissza a 36 fős fiatalág Orosházára. Mindennap jutott üdítő is táborozóink poharába – a tábor elnevezéséhez méltó módon.

A sok-sok program mellett három délelőtti tölöttünk együtt tartalmas, életszerű és üdítő témák feldolgozásával, természetesen mindezt biblikus alapokon. Így foglalkoztunk a testi-lelki szomjúság, valamint az italozás, alkoholfogyasztás szter-agázó kérdésével. Szó esett a divatról és az öltözködés, felöltözés testi-lelki vonatkozásairól. Az utolsó napon pedig a közösség megélésének gyülekezetünkben adott lehetőségei felé fordítottuk figyelmünket.

Vendégül láttunk olyan gyülekezeti tagokat, akik annak idején maguk is ifisek vol-

tak, és a mai napig aktív, elkötelezett tagjai maradtak gyülekezetünknek.

A fiatalok kis csoportokban összegyűjtötték vágyaikat, elképzeléseiket, majd megtervezték az álomközösségüket, mely alapján azt mondhatjuk: az álmaik korántsem irreálisak. Nagy részük már most is elérhető, a továbbiak pedig némi energiabefektetéssel könnyen valósággá válhatnak.

Hálás vagyok a táborozókért, a feledhetetlen élményekért, a támogatásért és a sok segítőért, önkéntesért, akik nélkül mindez nem jöhetett volna létre. És őszintén remélem, hogy valamilyen formában jövő nyáron és év közben is közösen folytathatjuk az „üdítő” együttlétet.

Kedves fiatalok! Nagy szeretettel várunk benneteket szombatonként 18 órától a Luther Sarokra ifibe!

FELEGYI-NÉMETH MÁRIA

Gyopárosi napközi tábor

Az előző évekhez hasonlóan idén is hittanos napközi tábort szerveztünk, melyre 2021. július 12. és 16. között került sor 30 gyermek és 4 kísérő részvételével. A tábor célja a fiatalok hitéletének és hazaszeretetének megerősítése volt.

A gyopárosi strandolás napjainak délelőtti hittanos foglalkozást tartottunk. Ebben az esztendőben az Ószövetségben található Eszter könyvének történetét ismerhették meg hittanosaink. A bibliai történet tanulmányozása után énekeltünk. A lelki részt csoportos beszélgetés és játék zárta le. Ezután következett a fürdőzés.

A diákok kétszer étkeztek: tízóráira hideg élelmet kaptak, az ebédet a fürdő területén található étteremben fogyasztották el.

Két alkalommal kirándulni mentünk, több autóval és egy kibuszsal tettük meg az utakat. Július 14-én, szerdán a szarvasi Körösvölgyi Állatparkba látogattunk el. Itt a gyermekek, fiatalok a Dél-Tiszántúlon egykor és ma honos, illetve napjainkban is terjeszkedő állatfajokkal ismerkedhettek meg. Július 16-án, pénteken Kékestetőre utaztunk. Felmentünk a tévatorony kilátójába is. A kirándulások alkalmával hideg-élelmet fogyasztottak a résztvevők.

A diákok nagy része hátrányos helyzetű vagy nagycsaládos volt. Akadt köztük roma származású is. A diákok városunk más-más iskolájában tanulnak, de jól ismerik egymást, hiszen évek óta együtt táboroznak. Legtöbbjük a szentetornyai városrészben lakik.

Az idei tábor a karanténidőszakot követően igazi közösségi élményt jelentett a fiataloknak. Bízunk benne, hogy munkánk nem hiábavaló az Úrban, és Isten munkánkat maradandóvá teszi.

LACZKI JÁNOS
evangélikus lelkész

„Közös Asztal” konferencia

Ebben az évben is Sárszentlőrincen került megrendezésre július 4. és 7. között a „Közös Asztal” tábor. A helyi evangélikus templom hűs, régi falai között zajlottak a lelki alkalmak. (E templom padjaiban ült egykor Petőfi Sándor, aki a lőrinci evangélikus gimnázium diákja volt.) Az étkezésekre a Zsivora György Népfőiskolai Alapítvány házának udvarán került sor. A faluhoz tartozó Uzdón, egy parkban álló ifjúsági szálláson pedig a kulturális programokat tartották meg.

A tábor témáját és címét a Máté evangéliumának 18. fejezetében feljegyzett jézusi szó adta: „mint a kisgyermek.”

Az elhangzott hét igemagyarázat során lépésről lépésre Jézus bölcsessége, igaza és segíteni akarása bontakozott ki a résztvevők

előtt. Aki kész volt meghallani, megérteni és megtartani a gyermekekről, gyermekeségről szóló üzenetet, eljuthatott a magasra törő, előnyöket, kiváltságokat kereső, versengő felnőtt önmagától a megelégedett, Istent és Jézust dicsérni tudó gyermeki önmagáig (Mt 21,16).

A falu főterén a fák hűsítő árnyékában evangelizációkat tartottak, melyeken a táborlakókon kívül részt vettek még falubeli érdeklődők is. Délutánonként két előadást hallgathattak meg a résztvevők. A *Gyermekeimtől tanultam* címűn egy ötgyermekes anya, Füller Tímea saját írásaiból idézte tette igazán hitelessé, életszerűvé és irodalmivá mondanóját. Sztrókey Edit, a Budapest–Fasori Evangélikus Gimnázium tanára a *Diákjaimtól tanultam* című előadásá-

ban vetített képek segítségével nyitogatta a hallgatóság szemét, fülét és szívét.

Borjádón egy Petőfi-kiállítás, illetve egy sörétyvár nyerte el a résztvevők tetszését. A közös estéket roma témájú dokumentumfilmek, szalonasütés, roma és magyar néptáncbemutatók, és az éjszakába hosszan belenyúló beszélgetések tették igen emlékeztessé.

Szentetornyáról idén is egy kisbusszal és egy személyautóval mentünk. Most csak fiatalokat tudtunk vinni a táborba, mivel a korábbi idősebb résztvevők közül többeket betegség tartott vissza a nyaralástól.

Bízunk benne, hogy az ott eltöltött néhány nap hozzájárult fiataljaink hitbeli növekedéséhez.

LACZKI JÁNOS

A jövő útja a diakóniában

„Fontos, hogy Isten kegyelméről meg ne feledkezzünk, és hogy az ő kopogtatása ne legyen hiábavaló. Ott áll az ajtó előtt: boldog leszel, ha kitárod előtte. Addig vegyél, amíg lehetőség van rá. Addig arass, amíg a nap süt és kedvez az időjárás. Addig ragadjátok meg Isten igéjét és kegyelmét, amíg elérhető.

[Luther Márton]

Az elmúlt időszak félelmei és fájdalmai még itt vannak a közelben, többen nehezen tudják feldolgozni a bezártságot, az egyedüllét nehézségeit.

A diakóniai csoport tagjainak részéről is felmerült az igény a személyes találkozásra. Ezért, hogy kérésüknek eleget tegyünk, szerveztünk egy rendhagyó találkozót. Szomorúan tapasztaltam, hogy a törzscsapat, a tagok közül igen kevesen vettek részt az alkal-

mon. Meggyőződésem szerint többen gondolják vagy érzik úgy, hogy nem tudják a látogatásokat vállalni. Én magam is nehezen indultam, de nagy erőt jelentett nekem, amikor 9 éves Zolika unokám kijelentette: „A mama nincs egyedül, vele van az Isten”. Igen, valóban! És ezt csak megerősítette bennem az összejövetelen Ördög Endre lelkes úr is, aki a júliusi ige alapján mondta el gondolatait: „...[Isten] nincs messzire együnkünkől sem, mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk.” [ApCsel 17,27–28]

Az ezután következő beszélgetés során meghallgattuk Szöllősiné Kassai Judit gyülekezeti nővér beszámolóját, aki megfeszített munkával, szinte egymaga vállalta a templomból ismert idősök segítségét, részükre bevásárlást, házon kívüli dolgok intézését. Felvetődött a diakónia átszervezésének fontossága is, amire az augusztus 30-ai alkalmon sor is került.

A régi testvérek szerető gondoskodására természetesen továbbra is számítunk, és kérjük őket, hogy álljanak az ifjúsági és a mini diakónusok segítségére. Én ezután is felajánlom, hogy ha probléma adódik, mindig ott leszek, szóval és cselekedettel mellettük állok. Nagy örömmre szolgál, hogy vannak fiatalok, akik részt kívánnak venni ebben a fontos, de nem könnyű munkában.

Abban a reményben zárom most írásomat, hogy sikerül ezt a lelkes utódcsapatot összehívni és felkészíteni őket a rájuk váró feladatokra. Segítse munkájukat és adjon bátorítást nekik az evangélikus énekeskönyv 331. énekének utolsó versszakára: „Járj Isten útján hű munkában, Mondj imádságot, éneket! Egyedül benne bízzál bátran, Megújul akkor életed. Ki benne bízik boldogan, Arra az Úrnak gondja van.”

KOVÁCS TIBORNÉ

Kedves Testvérek! Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járuléka, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásaikat. Ha valakinek könnyebbség, akkor az egyházközégségi felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, azt kisebb részletekben is megteheti. Ebben lelkesi hivatalunk munkatársai készséggel állnak segítségükre. Támogatásukat előre is köszönjük!

Műhelytitkok 6.

Miből lesz a tábor? – Első diakóniai napközi táborunk

Hozzávalók egy finom nyári táborhoz: ötlet, cél, téma, helyszín, segítők, gazda.

1. Ötlet

Ez az Ifidiakónia egyik munkanapján született, és Schmittinger Anikó tanárnótól származik. Rámutatott, hogy nagy szükség lenne egy házilag kivitelezett nyári táborozási megoldásra, ami nemcsak gyermekmegőrző, hanem az iskola és a mögöttünk lévő időszak után legális kitombolási lehetőség a gyerekeknek. Valamint hathatós segítség a szülőknek, akiknek már igencsak fogytán a szabadságuk. (Erre végül 2021. július 5. és 9. között került sor.)

2. Cél

A fentiek mellett a cél az egyházi arculaton túl három konkrét irányban jelent meg:

- legyen érdekes, újszerű, levezető;
- legyen tematikus, tehát valami köré szerveződjön;
- legyen családias, szeretetteljes.

3. Téma

„Mesterségem címe...” – érdekes, ritkán látott szakmák, mesterek interaktív bemutatója. Erre meghívtunk egy cipészt, egy szíjjártót és egy üvegfestő mestert. Név szerint Győri András cipészt, aki a papucskészítés fortélyairól mesélt, Dévai József szíjjártómestert, aki a bőrdíszmunkák titkaiba vezette be a gyerekeket és Rideghné Györgyi Annát, akivel az üvegfestészet rejtelmeibe tekinthettek be a táborozók. Majd kirándulásként ellátogattunk még az Esztertanyára, ahol a gazdamesterséget leshették el a kíváncsi gyerekek. Természetesen mindent ki is próbálhattak, kézbe vehettek, hiszen úgy az igazi!

4. Helyszín

Az evangélikus gyülekezeti ház és környéke, kiemelten az alvégi parókia hatalmas, de biztonságos, és gyermekszemnek vadregényes udvara. Véletlenül se szeretünk volna oktatási intézményt helyszínül, arra ott volt az egész tanév, a következő meg úgy is jön magától.

5. Segítők

Igaz a mondás: „Ahoval az Úristen nyáját ad, oda ad legelőt is.” Így volt. Adott ötletet, célt, terepet, témát, és adott mintegy húsz elkötelezett embert, akikkel végig lehetett vinni az ötnapos táborot. Kik voltak ezek? Itt domborodik ki a harmadik fő szempont, a családias, közösségi jelleg. És itt derülhet ki, hogy miért és mitől is diakóniai ez a tábor.

A segítők a „Maxi” csoport, az Ifidiakónia lelkes tagjai közül, és jónéhány gyüleke-

zeti testvér felajánlásából kerültek ki. Istennek adok hálát azért a csodáért, hogy ennyi ember egy szóra az ügy mellé állt, és szervezett, tervezett, alkotott, ígét hirdetett, előadást tartott, nagymamavárban és nagypapaszálláson szolgált, táncolt és megtáncolatott, tábor tüzet rakott, uzsonnát osztott, mosogott.

6. Gazda

A rendezvény fővédnöke és gazdája az Orosházi Evangélikus Egyházközség, és benne Ördög Endre igazgatólelkész úr volt, de valamennyien tudjuk, hogy a legfőbb gazda szerető Istenünk, akinek az igéjét Felegyi-Németh Mária iskolalelkész és Tóth Andrea hitoktató tolmácsolta mindannyiunknak nap mint nap. Isten áldása legyen minden résztvevőn és segítőn!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

Nagymamavár és nagypapaszállás

Mit csinál egy szíjjártó? Milyen eszközzel dolgozik egy cipész? Milyen teendői vannak egy gazdának? Az Orosházi Evangélikus Egyházközség „Mesterségem címe” elnevezésű táborában minden kérdésre választ kaptak a gyerekek. De más ritka mesterség képviselőivel – az eddig említettek kivételével még üvegfestővel és varrónővel – is találkozhattak, akik megmutatták nekik szakmájuk fortélyait. A tábor pedig másban is különleges volt: a 7–12 éves korú gyerekek táboroztatásában az idősek aktív segítségére is számíthattak a szervezők. Ez a korosztály nagymamavárral és nagypapaszállással várta a gyerekeket.

„Amikor terveztük ezt a táborot, három fontos szempontot határoztunk meg – természetesen az egyházi jelleg mellett –: legyen olyan, ahol az elmúlt időszak minden kötöttségét korrekt körülmények között ki lehet tomolni, legyen tematikus és egyben érdekes, valamint legyen családias – összegzi Szöllősiné Kassai Judit presbiter, a tábor főszerzője. – Az árlat alatt kézzelfogható szomorúságot, értéktelenséget, lelki traumát láttunk. A fiatalok nem találkozhattak – vagy ha igen, meglehetősen furcsa módon – az időse szülőkkel, nagyszülőkkel, és viszont. Így kimondhatatlanul hiányoztak egymásnak. A nyitás után az idősek nehezen találtak vissza szolgálatukhoz. Ekkor jött az ötlet, hogy »bízunk egymásra« a generációkat a táborban. A nagymamák és nagypapák nagyon készültek, a családok, gyerekek pedig kíváncsian várták ezeket a délutánokat. Összességében mindenkinek jó volt: a nagyhálózat egymásnak is örülhetett, az alkalmi unokák ellátása mellett jóízű beszélgetések, eszmecsere, imádságok zajlottak. És az alkalmi unokák sem kérték magukat, hiszen az uzsonnáztatás, »plezúrfojtás« mellett sakkpartival, meseigénnel, ölbüfével és komoly, felnőtt beszélgetésekkel foglalkoztatták a »maxikat«. Ezen a csodás-zűrös-hangos, néha családi fiesztaszerű délutánokon ezúthajú segítőink is megállapíthatták: erre a táborra és benne mindenkire nagyszükség volt!”

(evangelikus.hu)

Műhelytitkok 7.

Lopás az idősoththonban

Templomi istentiszteleteink újbóli megindulásának második vasárnapján két idős testvérünk izgatottan és meglehetősen feldúlva rontott be Isten házának ajtaján. Kérdésemre, hogy mi történt, egymás szavába vágva magyarázni kezdtek:

– Hallatlan! Már az idősök otthonában is lopnak!

– Te jószágos ég, mi tűnt el? – kérdeztem aggodalommal telve. – Pénz, tárca, ruha, telefon?

– Dehogy! – hallatlankodtak tovább a kedvesek – Ellopták az Evangélikus Életet! – kiáltozták felháborodottan. – Az idősök otthonában valaki elvitte evangélikus újságunkat!

Tudniillik a lezárás időszakában, hogy a szoros zárlat alatt élők értékes olvasnivalóhoz, hírekhez, levegőhöz jussanak, időről időre bejuttattuk evangélikus hírlapunkat. Sőt, még a már lefutott, kiolvasott példányokat is, valamint a *Híd* című magazint. Ebből volt tehát testvéreinknél egy köteg. Nos, ez most eltűnt, megfújták, köddé vált, nem található... ellopták! A felháborodás óriási volt.

Valamennyi jelenlévő körbevette idős társainkat, és szájtátva hallgatta a történeteket. Ki sajnálkozott, ki haragudott a tolvajra. Volt, aki a tízparancsolatot emlegette. Azt hiszem, ennél a pontnál én pillanatnyi csalódást okoztam ezüsthajú barátainknak,

mert nem erősítettem a felháborodottak táborát. Míg ők a káron szomorkodtak, magam szinte berontottam a hivatali helyiségbe, és összeszedtem minden, még ott létező Evangélikus Életet, hadd vigyék a kedves testvérek. És hadd vigye az a valaki, aki komoly éhséget, s kíváncsiságot rejteget magában. Mert szerintem ez jó hír a Jó Hírnek. Szó szerint. Valaki annyira szégyenlősen kíváncsi az evangéliumra, a Jó Hírrre, evangélikus életünkre, hogy titokban elviszi, és reményem szerint elolvassa. Ez tényleg hallatlan! Bár több ilyen lenne!

Ui.: Van valakinek még talonban Evangélikus Élete?

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

Műhelytitkok 8.

Égi elszámolás

„Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.” [Fil 1,6]

Nemrég valaki arra kért, számoljam ki, mennyi időt töltök a munkafeladataimmal. Nem értettem a kérdést.

– Mennyi időbe telik neked a templom takarítása, vagy egy idős, beteg gondozásba vétele, mennyi idő kellett a Telediakónia, az Ifidiakónia megszervezéséhez és fenntartásához, mennyi idő megy el az iratterjesztés, a vendéglátás, az idegenvezetés stb. dolgaira?

Csak pislogtam. Honnan tudjam? Számomra öröm a munka, a szolgálat. Felülről kapott alkotó lehetőség, életfeladat. Ki a csoda számolgatja magában a rászánt időt, ha egyszer teljes szívvel szereti azt, amit csinál, és tudja, hogy ezért, csakis ezért született a világra?

Ki kíváncsi a száraz részletekre? Hány húzás a porszívóval a templom szőnyegén újra és újra, hány kiürített szemétkosár, hány megtöltött ajándékosár, hány ágy mellett elszórt este, hány újra és újra végig-

hallgatott régi történet, hány óra és hány perc az oltár mellett, hány óra szőrfőzés a keresztény könyvesboltok honlapjain, hány egyeztetés a lelkészekkel, pedagógusokkal, hány ív teleírt papír, hány imádság... Miért? „...aktába írják, miről álmodoztam, s azt is, ki érti meg?” – vajon erről lenne szó?

Nos, földi erőmből tollat, papírt ragadtam, hogy számoljak, könyveljek, kimutaszak:

– A templom mérete kb. 30×51,5 méter, ha egy egyszerű formába szorítanánk az alakzatot, a felső szintekkel együtt. Ez matematikailag 1540 m². Ezen felületet kell karbantartani sokféle módon. Ha ezt is egybe sűrítjük bele, mondjuk, porszívófejhúzásokba, és egy fej 0,06 m², akkor ez takarításonként 25 667 mozdulatot jelent. Ez egy alkalom. Heti egy ilyesmivel számolva az évi 1 334 684.

– Gyülekezeti nővéreként hozzám a komplikált, kócos esetek tartoznak. Ha egyszerű lenne, akkor volna helyben megoldás is. Így ez duplán számít időben idegben, mint a háborús évek. Szóval, az akkor... á, lehetetlen kiszámolni.

– A hivatalban négy szemétkosár van,

ezt minden munkanapomon kiürítem. Mivel szerdán vagyok szabadnapos, akkor ez nem számít, tehát 4×4 = 16 kukaürítés hetente, az évente annyi mint 728.

– Az oltár, amiből nálunk három is van, kiemelt fontosságú az életemben. Naponta ellenőrzöm, hetente frissítem, szépítem, javítgatom. Úgy tartom, az oltár és környéke legyen tiszta, rendezett, méltóságteljes, hívogató. Ezzel hetente minimum három órát töltök, beleértve a terítőkkal való foglalatosságot is. Az akkor évente 156 óra... csaknem egy teljes hét az életemből.

– Iratterjesztés, szemlélődés, elérhető áruk, missziói lehetőségek keresése, megrendelése, kapcsolatépítés, havonta legalább 5 óra, az ezek szerint évente 60 óra.

– Tervezgetés... ötletek. Szóval, az úgy van, hogy egyszer csak látok magam előtt egy új lehetőséget. Néha egész kidolgozva, vagy számomra is érthetetlen módon hajnalban felébreszt egy álmot, ami új színt, utat, irányt mutat. Aztán már csak dolgozni kell rajta, leírni, összekötni, nézzük csak... és itt emberi erőm, értelmem elfogyott. De az Úristen segítségével megláttam a lényegét. Ez emberi, érzéketlen számolgatás, már-már cinikus számonkérés.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Tanévkezdés a Székácsban

A negyedszázados Székács Evangélikus Iskola 26. tanéve kezdődött a napokban. Május végén az óvoda és az iskola közös ünnepi istentiszteletén adtunk hálát az elmúlt 25 év áldásaiért, mindazokért az emberekért, akiknek a szolgálata bármilyen módon hozzájárult az iskola eddigi – és reményiségünk szerint még hosszú ideig tartó – fennállásához. Néhány napja új tanévet és új negyedszázadot kezdtünk, bízva abban, hogy 25 év múlva hasonlóan hálás szívvel ünnepelhetünk majd az akkoriak.

Figyelve a híradásokat, hiú ábránd lenne részünkről abban reménykedni, hogy ez a tanév mentes lesz a koronavírus-járvány bármiféle hatásától. Ezért – bár úgy tűnik, a tanév elindítása a normális kerékvágásban történhet – készülünk arra, hogy előbb-utóbb ismét felbukkan intézményünkben is a fertőzés, és ennek nyomán esetleg újabb korlátozásokat, illetve szigorításokat leszünk kénytelenek alkalmazni, olykor akár újabb karanténintézkedéseknek alávetni osztályokat, tanulókat, munkatársakat. Tehát amennyiben ilyenek adódnak, az eddi-

giekhez hasonlóan fegyelmezetten és higgadtan igyekszünk meghozni és betartani a szükséges intézkedéseket.

Mindezekkel együtt azt tervezzük, hogy a tanév hagyományos eseményeit megrendezzük, és a mindennapi pedagógiai munkát is legjobb tudásunk és lelkiismeretünk szerint fogjuk végezni – bízva abban, hogy ez utóbbit a lehető legrövidebb ideig vagy egyáltalán nem kell majd digitális munkarendben tennünk. Szeretnénk Márton-bált rendezni novemberben, beiskolázási eseményeken iskolánkat népszerűsíteni előbb az ősz, majd a tavasz folyamán, advent hagyományos alkalmait és nemzeti ünnepeinkhez kapcsolódó megemlékezéseinket is megtartani, januárban Kölcsey versmondó versenyt rendezni.

Az előző tanév hektikus történései után nagyon szeretnénk, ha végzőseink hagyományos rend szerint vehetnének részt szilagavatón, ballagáson, érettségien. A közösségek újjáépítéséhez nagy szükség van arra, hogy osztálykirándulásokat, erdei iskolát, tantestületi kirándulást szervezhessünk.

A közösségépítést szolgáló események mellett természetesen fő célunk, hogy a tanulásban enyhítsük a Covid19 világjárvány okozta károkat, behozzuk az esetleges lemaradásokat, és az ideji tanév tananyagát minden osztály a lehető leghatékonyabban tudja elsajátítani. Emellett pedig igyekszünk tovább javítani intézményünk beiskolázását a szakmai munka folyamatos fejlesztésével és az intézmény egyre vonzóbbá tételével.

„Isten igéje élő és ható” – áll a Zsidókhoz írt levélben az az íge, amelyet tanévünk vezérmottójául választottunk. Ennek jegyében az egész tanévben arra törekszünk, hogy Isten igéjének élő és ható mivoltát a mindennapjainkban és kiemelt eseményeink során egyaránt megtapasztaljuk, munkatársaink, tanulóink és szüleik számára is átélhetővé tegyük, a 2021/2022-es tanévet a Biblia, az evangélium gazdagabb ismeretével zárhassuk. Isten áldjon és segítsen bennünket ebben!

NAGY RÓBERT
intézményvezető

Iskolai farsang 2021

Az idő igen nagy kincs, és valóban nem mindegy, mivel töltjük, akár csak a munkaidőt vizsgáljuk, akár a földi vándorutunkra tekintünk. Fontos, hogy el tudjunk számolni vele. Jól kell tudni gazdálkodni belőle.

Bevallom, porszívózás közben is dolgozik az agyam terveken, emberi segítségkérő eseteken, énekek korálokot, imádkozom... Ki tudja, hol van itt a hatékonyság.

A Biblia és más hitmélyítő könyvek keresése, eladása közben magam is beleolvastok, mert egy jó kereskedő ismeri az árut. De magam is épülök általa.

Szegény, beteg, elesett testvéreink mellett, akiknél már századszor hallom ugyanazt a történetet, eszembe jut – nem, nem az, hogy mióta ülök már itt –, hogy egyszer talán majd engem is meglátogat valaki, hogy enni, inni adjon, és századjára is meghallgassa ugyanazt a mesét.

– Egy-egy innovációs szervezésnél pedig az jut eszembe, hogy milyen jó itt nekem, mennyire szeret engem Isten, hogy megadta az alkotás örömet, a szolgálat örömet.

Igen, kell egy elszámolás, de nem földhöz ragadt értelemben. Más a földi, más az égi könyvelés.

Habár szűkebb környezetünk jogosan kíváncsi, hogyan gazdálkodik a rám bízott javakkal, van egy magasabb hatalom, aki az ötlet szikrájától a megvalósításon át az eltöltött időt nem számon kérve pontosan tudja, hogyan áll a mérlegem.

Milyen ostoba módon fogtam neki az elszámolásnak! Nem kell papír, ceruza, számológép, csak a felettünk levő akarata, szolgálatába simulása. Majd ő tudja, hogy hány óra és hány perc volt hasznos az életemből mindannyiunk számára.

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Könyvklub

A könyvklub ötlete már az Üdítő tábor utolsó napján felmerült, amikor épp azon gondolkodtunk a táborozókkal, hogy hogyan lehetne az ifinek új löketet adni. Ez az ötlet szöveget ütött a fejembe, és körülbelül egy hétig gondolkodtam rajta, hogyan tudnánk megvalósítani. Majd megírtam Marcsi néninek (iskolalelkészünknek) elképzelésemet, ő pedig rábólintott arra. A könyvklubot jelenleg is én szervezem és vezetem. Nagyon hálás vagyok ezért a lehetőségért.

A könyvklubban havonta egy könyvet olvasunk el, ami általában ifjúsági mű. Az alkalom általában egy rövid áhítattal kezdődik, utána pedig ha a könyvnek van filmadaptációja, azt közösen megnézzük. A film

előtt szoktam egy kicsit beszélni magáról a filmről is, hogy valamivel jobb betekintésünk legyen. A filmnézés után körbeülünk és mesélek a könyv megszületésének körülményeiről. Ezek után néhány irányító kérdés következik a könyvhöz és filmhez kapcsolódóan, amit mindenki sorban megválaszol. Ilyenkor szoktunk vitázni, gondolatokat továbbfűzni... egy idő után azonban azt vesszük észre, hogy kérdések nélkül is folyamatosan zajlik a beszélgetés, és alig tudjuk befejezni. Végül hat-hét könyv közül megválogatjuk a következő havi olvasmányunkat, és megbeszéljük, hogy mikor találkozunk legközelebb.

Ha azon gondolkozol, hogy csatlakozz-e, és vannak kérdéseid, nyugodtan keres

meg, mert nagyon szívesen mesélek még. Ha attól félsz, hogy te leszel az egyetlen új ember az alkalmon, ne tedd, mert mindig bővül a csapat, minden alkalommal jön valaki új. Nyugodtan hozd magaddal a barátaidat, nagyon szívesen látjuk őket is! A könyvek miatt nem kell aggódní, nem választunk hosszúakat, és mivel ifjúsági regényekről van szó, általában könnyű a nyelvezetük, így gyorsan lehet velük haladni.

A tervek szerint a következő alkalom szeptember 25-én, 18 órakor lesz. Helyszín a Luther Sarok, ahol Böszörményi Gyula *Leányrablás Budapesten* című regényéről fogunk beszélgetni. Mindekit szeretettel várunk!

CSIZMADIA LAURA

Középpontban a Biblia

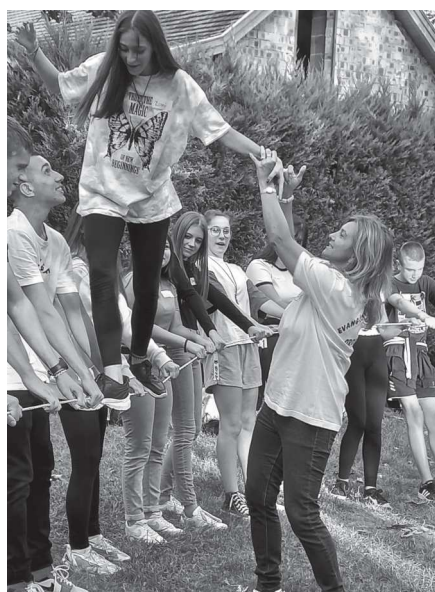
A Székács Evangélikus Iskola eddigi hagyományaihoz híven a 2021/2022-es oktatási év is a csendesnapokkal kezdődött el.

Augusztus 30-án délelőtt került sor a pedagógusok alkalmára. Az iskolában tanítók mellett az óvodai nevelők is rendszeres résztvevői a pedagógusok csendesnapjának, mely a személyes lelki épülés mellett így a közösségépítést is szolgálja. 2021-ben a helyszín az iskola díszterme volt, ahol már érkezéskor Bibliakiállítás fogadta a résztvevőket. Sokan elhozták a Bibliájukat, és leírták mellé, hogy miért különleges az ő könyvük. Volt közöttük nagyon régi, és a legmodernebb kiadások közül való is. Volt jó épségben megőrzött, volt sok vihart túlélte, és volt saját kezűleg díszített kötet is. Akadt idegen nyelvű, aprócska, de mind valamiért fontos a tulajdonosa számára. A különleges kiállítás már előrevetítette a csendesnap témáját, tehát hogy a Biblia kerül a középpontba.

A nyitó áhítat részeként minden pedagógus áldásban részesült, és megkapta azt az ígét, amely akár vezérigéje is lehet majd az általa vezetett közösségnek. Az igehirde-

tés a tanév igéjére irányította a figyelmet: „Isten igéje élő és ható...” [Zsid 4,12]

A délelőtti fő részében játékokkal, játékosan telt az idő, versengve ismerkedtek a

pedagógusok a Bibliával. A csendesnapot Kószeghy Miklós egyetemi tanár előadása zárta. Élvezetes stílusban, humorral fűszerezve mutatta be az ószövetségi kor embe-

rének mindennapi életét, így adva egy kis háttérrel a Biblia olvasásához. De nemcsak kortörténeti érdekességekkel gazdagodott a hallgatóság, hanem – minden bizonnyal – kedvet kapott a szentírási történetek olvasásához is.

Ugyanezen a napon délután a kilencedikesek gyűltek össze a gyopárosfürdői Rigó Vendégházban egy ismerkedős, „összerázó” csendesnapra.

Az osztályfőnökök mellett az iskolapszichológus, a lelkészek, a DÖK és a cserkészeti képviselői is sokat tettek azért, hogy a gimnáziumot most kezdő diákok megismerjék egymást, és még a tanév indulása előtt jó hangulatban szerezzék meg első közös élményeiket. A programban volt ige melletti elcsendesedés, közös éneklés is, de főleg sok játékkal telt az idő. A bemutatkozást megkönnyítő feladatok után csapatokban kincskeresésre indultak a kilencedikesek. Bízunk benne, hogy a játékokban gyűjtött „kincsek” mellett valódira, a közösségre is rátaláltak a gimnazista diákok.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
igazgatóhelyettes

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Újabb Arany Lélek díj érkezett Orosházára

„Ha megmaradtok énbennem,
és beszédeim megmaradnak
tibennetek, akkor bármit akartok,
kérjétek, és megadatik nektek.
Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy
sok gyümölcsöt teremtek, és akkor
a tanítványaim lesztek.”
[Jn 15,7–8]

Néhány évvel ezelőtt iskolánk pedagógusa, Fazekasné Jankov Ildikó már kiérdemelte az Evangélikus Pedagógiai-szakmai Szolgáltató és Továbbképző Intézet által alapított Arany Lélek díjat. Ebben az esztendőben pedig újra orosházi díjazottunk van: Schmittinger Anikó. Miért is ő lett a kiválasztott?

Az EPSZTI díját az az evangélikus iskolai dolgozó kaphatja meg, aki kiemelkedik a gyerekek iránt tanúsított szeretete, gondoskodása és segítségnyújtása tekintetében, illetve aki rendkívüli módon járul hozzá a gyerekek kiegyensúlyozottságához, boldogságához és jólétéhez.

Az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumnak 2002 óta pedagógusa Schmittinger Anikó. Középiszkolai angolnyelv- és irodalomszakos tanár végzettsége van, ezért munkaköre is a középiszkolás korosztályhoz köti.

Szaktanárként módszertani gazdagság, alapos felkészülés, humánus bánásmód jellemzi, munkájának magas színvonalát sok sikeres nyelvvizsgát szerzett és emelt szintű érettségit tett diákja dicséri. Osztályfőnöki tevékenysége kimagasló. Hihetetlen kreativitással közelít osztályához, rendszeresen szervez olyan közös programokat, ahol a tartalmasan eltöltött idő, az öröm megélése, egymás jobb megismerése és megértése – ezáltal igazán erős közösségeket képes formálni. Segíti osztályát az izléses, kulturált, inspiráló tantermi környezet kialakítá-

sában, hogy az iskolában töltött idő alatt jól érezhessék magukat. Nagy odafigyelést tanúsít minden egyes diák iránt, jól ismeri tanítványait.

Az elmúlt két tanévben több egészen új feladatot vállalt, új ötleteket valósított meg, és mindben bizonyította az eddig is ismert kreativitását, a pedagógus hivatás iránti elkötelezettségét és keresztyén küldetésstudatát.

Ő kísérte 2019-ben az ACSI nemzetközi diákvezetői konferenciájára iskolánk néhány diákját, majd hazaérkezve egy akció-

tervet fogalmaztak meg arra nézve, hogy hogyan lehet a gyakorlatba átültetni az ott hallottakat. Az akcióterv első megvalósult pontja az iskola két épületében kihelyezett Spiritual Petrol Station, azaz Lelki Töltőállomás, amit alig győznek naponta újratölteni, olyan sokan olvassák. „Bárkivel előfordulhat, hogy valami miatt szomorúság tölti el, éppen egy nehezebb időszakon megy keresztül. Ilyenkor jól jöhet egy személyre szóló üzenet, egy gondolat, egy mondat, egy

bibliai íge, ami ott és akkor pont neki szól. Biztatást, támogatást, bátorítást tartalmazó üzenetek találhatók a folyosón elhelyezett dobozokban. Színkódok segítségével lehet választani hétköznapi és bibliai üzenetek közül, melyek angolul vagy magyarul íródtak. Az egymásra figyelés koncepciója jelenik meg az akcióterv második pontjában, melyet HAFIN MUFFIN-nak neveztek el a diákok. Ez egy angol nyelvű rövidítés, Help A Friend In Need (Segíts egy rászoruló barátunk). Arra kéri a fiatalokat, legyenek figyelmesek társaik iránt, vegyék észre, ha valaki egyedül van, magányos, társaságra vágyik, vagy éppen csak egy jó szót szeretne hallani.”

2020 februárjában szintén az ő szervezésében csatlakozott iskolánk az ACSI Prayer Day (Imádságnap) programjához. Az egész diákközösséget megmozgatta, mindenki szívesen vett részt benne, Orosháza felkerült az „imádságtérképre”, így mások is imádkoztak értünk.

2021 márciusában elsőként csatlakozott az Orosházi Evangélikus Egyházközség diakóniai nővéreinek kezdeményezéséhez, és tevékeny szerepet vállalt a gyülekezeti Ifidiakónia tagjainak toborzásában, munkájuk szervezésében. Ő maga is részt vesz az Ifidiakónia alkalmain. Húsvéti megjelentést készítettek a gyülekezet időseinek, és az iskola érettségizőinek is személyre szóló igei üzenettel, apró figyelmességgel kedveskedtek.

Eközben minden munkáját keresztyén türelem, szeretet és állandó derű jellemzi. A fiatalok szívesen fordulnak hozzá kérdésekkel, problémáikkal, de ő maga is észreveszi, hol van szükség a segítségre.

Gratulálunk a szép elismeréshez! Isten áldja további szolgálatát!

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
igazgatóhelyettes

OROSHÁZI HARANGSZÓ újságunk
az interneten is elolvasható!

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Óriási siker az állategészségügyi versenyen

A Székács Evangélikus Iskolában már hagyományosnak mondható, hogy az egészségügy, az állatorvosi szakma iránt érdeklődő gimnazisták jó eredménnyel vesznek részt az Állatorvostudományi Egyetem által rendezett versenyen. Az elmúlt tanévben csapatunk az országos 8. helyen végzett. Az ő beszámolójukat olvashatják.

Sokáig gondolkodtunk, hogy honnan is kezdjük el a történetet, de legjobb, ha rögtön a legelejéről indítjuk. Minden tavaly szeptemberben kezdődött, amikor is Laura az előző évi verseny után új csapatot kezdett el keresni maga mellé. Először Zalánt találta meg, aki rögtön igent mondott, majd nem sokkal később Niki is csatlakozott.

A csapatnevet András bácsi javasolta, nekünk megtetszett, s így már le is adtuk a jelentkezésünket a IV. Országos Állategészségügyi Versenyre.

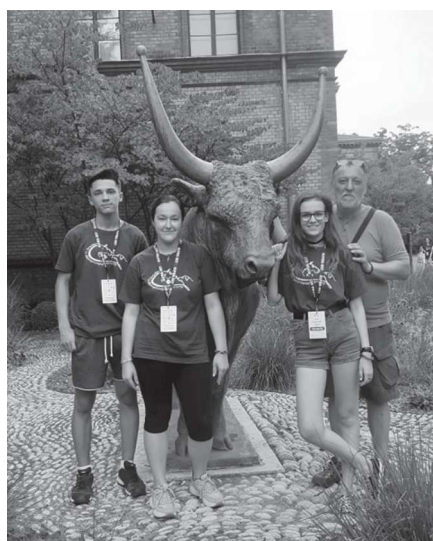
Laura már részt vett ezen a versenyen az előző tanévben, így tudta, hogy mi vár rá az online fordulók alatt. Három online fordulót oldottunk meg.

Ez általában úgy zajlott le, hogy Laura megkapta a feladatlapot, elküldte, majd kiválasztottuk, hogy melyik feladat tetszik a legjobban.

Az online fordulók alatt rengeteget tanultunk. Niki az állatvédelemről, Zalán az állati koronavírusokról és az otthon tartható egzotikus állatokról, Laura pedig az állatorvosláshoz használatos eszközökről és a szívférgességről. Azonban a feladatok sokszor feladták a leckét. Még úgy is, hogy bár-

milyen eszközt használhattunk. Ugyanis a megoldás neheze abban rejlett, hogy a megfelelő információkat találjuk meg. Miután mindenki a legjobb tudása alapján megoldotta a saját feladatait, összeültünk, és megpróbáltuk befoltozni a hiányzó részeket, hogy aztán visszaküldhessük a megoldáspunkat.

A harmadik forduló után már döntős helyen voltunk, viszont tudtuk, hogy két kreatív feladat még hátra van, amibe mindent bele kell adjunk, hogy tényleg döntőhessünk. Az egyik egy prezentációkészítés volt, amit a leptospirosis nevű betegségről kellett elkészítenünk úgy, mintha mi lennénk az állatorvosok, akik a rendelőben elmagyarázzák a gazdinak, hogy mi is ez a betegség.

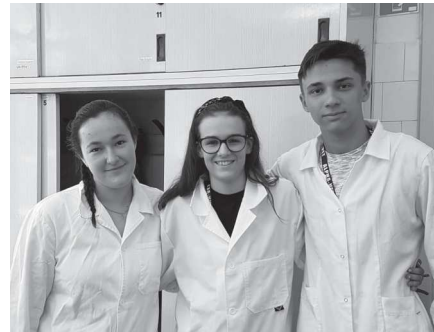

A másik feladat egy 1 perces videó készítése volt, aminek a témája a felelős állattartás. A mi ötletünk az volt, hogy mivel mind

a hármunknak van macskája, miért is ne legyenek benne. Így született meg a videónk, melynek címe *Hogyan nevelj gondos gazdát?* lett. A videóban a mi hangunkon szólalnak meg kedvenceink, és tanítják meg, hogy ők hogyan „tartják” a gondos gazdijukat.

A kreatív feladatok után vártuk az eredményeket. Február 4-én megtudtuk, hogy a 7. helyen döntőbe kerültünk. Nagyon boldogok voltunk, hogy továbbjutottunk, és izgatottan vártuk a döntőt. A pandémia miatt ezt a háromnapos döntőt nem márciusban, hanem július végén, augusztus elején rendezték meg Budapesten, az Állatorvostudományi Egyetemen. Egy életre szóló élmény volt mindhármunknak!

Az első napon humán- és állatorvosi laborba látogathattunk el, majd délután az állói tanegységben folytatódott a nap.

Ebéd után gumicsizmát húztunk, és először meglátogattuk a szarvasmarhákat. Itt rengeteg dolgot mutattak meg nekünk. A legérdekesebb rész az volt, hogy mi magunk is végezhetünk rektális vizsgálatot. Először Niki és Laura próbálta ki, majd Zalán is csatlakozott, és közben elkészült az egyik, ha nem a legjobb közös képünk a döntőben. Ezután a lovakról is tartottak nekünk egy izgalmas előadást, ahol sok új információt tudhattunk meg. Egész hétvégén nagyon kellett figyeljünk, mert a mindent eldöntő döntőben, a harmadik napon szükségünk volt ezekre az ismeretekre is. (De ne rohanjunk előre, hiszen csak az első napnál tartunk!)

Este az Állatorvostudományi Egyetem Marek József Oktatóközpont és Kollégiumban – ugyanis ott volt a mi szállásunk –

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ megvacsoráztunk majd a többi csapattal különböző ismerkedős játékokon vehettünk részt.

Másnap reggeli után felszálltunk a trolira, és elindultunk az egyetemre Mihályi Viennellel, aki a mentorunk volt a hétvégén. (Minden csapat kapott maga mellé egy-egy állatorvostanhallgatót, aki kérdéseikre válaszolt, és segített az egyetemen eligazodni.) Ezt a napot egy közös bonctani gyakorlattal kezdtük, utána pedig különböző állomásokon vehettünk részt. A legnagyobb kihívás az anatómiagyakorlat volt, ahol a reggel tanultak alapján nekünk kellett két szervet kivennünk egy kutyából. Nagyon tartottunk ettől a feladattól, de sikeresen teljesítettük és nagyon büszkék voltunk magunkra.

Ebéd után a „Zállatorvos” (dr. Simonszky Zoltán) tartott nekünk előadást, akít a csapatunk nagyon szeret. Az előadáson rengeteget nevtünk. Ezután visszamentünk a kollégiumba, ahol Laura hazatelefonálva arról biztosította szüleit, hogy ezek után biztosan állatorvos szeretne lenni. Az este további része ugyanúgy telt el, mint előző nap.

A harmadik napon mindenki izgatottan kelt fel, hiszen ekkor volt a döntő, ahol minden eldőlt. Reggeli után ismét az egye-

temre mentünk, ahol 11 állomáson vettünk részt. Ezekon szükség volt az online fordulók során megszerzett tudásunkra, illetve a hétvége során hallott információkra. A döntő végére nagyon elfáradtunk, hiszen ez egy elég kemény agytorna volt számunkra.

Összesítésben 8. helyezést értünk el, ezzel mindannyian elégedettek voltunk a sok erős csapat között. Nekünk már maga a döntő hatalmas ajándék volt, és igazán nehéz mesélnünk róla, mert tudjuk, hogy az

élményt nem lehet átadni, ehhez ott kell lenni. Rengeteg olyan dolgot tanulhattunk, amelyek a későbbi tanulmányainkhoz nagyon hasznosak lesznek. Hogy hogyan tovább? Eldöntöttük, hogy jövőre is mindenképp nekifutunk, mert imádjuk ezt a versenyt. Már alig várjuk, hogy jelentkezessünk még egyszer!

**BERHENCZ NIKOLETT,
CSIZMADIA LAURA,
MACHAN ZALÁN**

Ilyen volt iskolánk 2020/2021-es tanéve

„Mindaddig megsegített bennünket az Úr!”

[1Sám 7,12b]

A 2020/2021-es tanév középpontjában a hálaadás gondolata került iskolánkban. Már a 25., jubileumi tanév választott igéje is erre irányította a figyelmet, de az egész év eseményei is folyamatosan erre figyelmeztettek: meg kell látnunk magunk körül az értéket, észre kell vennünk Isten ajándékait az életünkben.

Igyekeztünk a megszokott rendben, lehetőleg minden szokásos programot megtartva szervezni a tanévet. Ennek során általános iskolás diákjaink „csak” két hónapig kényszerültek otthoni tanulással helyt állni. Ezzel szemben gimnazistáink ismét egy rendkívüli tanévet élhettek meg: no-

vembertől májusig hat hónapon keresztül digitális munkarendben tanultak. Nem volt könnyű dolga senkinek sem, mégis bíztunk benne, hogy a nehézségekből eredmények fakadnak. Ebben az időszakban peda-

gógusaink rendszeres online tanórákkal és intenzív kapcsolattartással segítették a tanulókat, miközben folyamatosan éreztették velük, hogy nincsenek egyedül, biztonságban érezhetik magukat.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

A nehezített körülmények ellenére számos tanulónk sikerrel vett részt versenyeken. A legjobb eredmények:

Evangelikus Iskolák Országos

Történelemversenyén:

– 3. helyezett csapat: Benkő Máté, Nyári Zsófia, Tóth Dániel 8. b

– 6. helyezett csapat: Csizmadia Gergő, Horváth Anna, Vincze Bence 8. a

Felkészítő tanár: Szigethyiné Szenteczki Katalin

Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd Verseny területi fordulóján:

– 1. hely: Novodomszki Jázmin 6. a

Felkészítő tanár: Samuné Jenei Mária

Bod Péter Könyvtárhasználati Verseny megyei fordulóján:

– 1. hely: Zalai Bernadett 9/6

– 2. hely: Nagy Emma Boglárka 9/6

– 2. hely: Benkő Máté 8. b

– 3. hely: Nyári Zsófia 8. b

Felkészítő tanár: Patakfalvi János

Lotz János Szövegértési és Helyesírási Verseny megyei fordulóján:

– 1. hely: Zalai Bernadett 9/6

Felkészítő tanár: Samuné Jenei Mária

– 2. hely: Láda Réka 7. b

Felkészítő tanár: Koncsek Árpádné

KEVIN (Középiskolások Egyetemi Innovatív Versenyén):

– országos 3. helyen végzett csapat tagjai: Palacsik János, Berki Csenge, Veres Zsófi, Lentvorszki Pál 11/6

Országos Állategészségügyi Versenyen:

– 8. helyen végzett csapat tagjai: Berhencz Nikolett, Csizmadia Laura 11/6 és Machan Zalán 10/6

Felkészítő tanár: Fazekas András

„Legyél te is pénzügyi junior klasszis!” versenyen:

– megyei 1. helyen végzett csapat tagjai: Palacsik János, Berki Csenge, Veres Zsófi, Lentvorszki Pál 11/6

Felkészítő tanár: Venyige Judit

Zrínyi Ilona Matematikaversenyen:

– megyei 4. hely: Békési Ádám 12/6

Felkészítő tanár: Főríz Ibolya

„Helló, meló!” pályorientációs alkotópályázaton:

Szakma-DIY kategóriában:

– 1. hely: Koós Gergő 5. a

– 3. hely: Ökrös Botond 5. a

Liszt Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola képzőművészeti pályázatán:

– 1. hely: Bánki-Horváth Jázmin 9/6

– 2. hely: Kopanyicza Lara 9/6

– Különdíjasok: Kovács Georgina és Kónya Tünde 8. a

Kölcsey képzőművészeti pályázaton:

– 2. hely: Kovács Georgina 8. a

Kölcsey fotópályázaton:

– 1. hely: Palacsik Máté 7. b és Paksi Alex 9/6

– 2. hely: Kelemen Klaudia 7. a és Szász Gergő 10/6

– 3. hely: Juhász Johanna 10/4

Kölcsey pályázaton animáció kategóriában:

– 1. hely: Láda Réka 7. b

A képzőművészeti pályázatokra felkészítő tanár: Celuskáné Csepregi A.

Diákolimpia körzeti fordulóján elért eredmények közül:

– 1. hely: Fehér Nóra 5. a (50 m gyorsúszás)

– 1. hely: Horváth Medárd 8. a (100 m síkfutás)

– 2. hely: többpróba csapatverseny 5–6. évfolyam atlétikacsapata: Bubla Botond, Fekete Tibor, Jeszenszky-Paulovics Dusán, Józsa Roland, Lukács László, Németh Attila

– 2. hely: többpróba csapatverseny 7–8. évfolyam atlétikacsapata:

Csizmadia Szabolcs, Fekete Róbert, Horváth Medárd, Machan Zétény, Szilágyi Patrik, Tompa Bence

– 2. hely: Horváth Medárd 8. a (távolugrás)

– 2. hely: Horváth Medárd 8. a (atlétika többpróba)

– 2. hely: Fehér Nóra 5. a (50 m hátúszás)

– 3. hely: Csizmadia Szabolcs 8. a (atlétika többpróba)

– 3. hely: Horváth Medárd 8. a (súlylökés)

– 3. hely: Fekete Tibor 6. a (atlétika többpróba)

– 3. hely: Palacsik János 11/6 (100 m mellúszás)

Felkészítő tanárok: Földesi Róbert és Jeszenszky-Paulovics László

Mivel a tanév jelentős részében a szülőket nem engedhettük be az iskolába, így a karácsonyi és anyák napi műsorokat az osztályok videó formájában készítették el, és hasonló módon emlékeztünk meg nemzeti ünnepeinkről is.

A tanévet lezáró diákönkormányzati napon már személyes jelenléttel ünnepelhetjük iskolánk jubileumát, s minden osztályközösség kihasználta az egynapos kirándulás lehetőségét az utolsó hetekben. A közösségi programok nagy részét – így a jól sikerült farsangot is – a járványhelyzet ellenére meg tudták valósítani az osztályok.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

TOP-pályázat segítségével újul meg az óvoda

„Hála legyen Istennek
kimondhatatlan ajándékáért.”
[2Kor 9,15]

Nagy örömmel osztjuk meg a hírt gyülekezetünk tagjaival, hogy egyházközségünk és intézményünk sikeresen pályázott a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program keretében meghirdetett *A foglalkoztatás és az életminőség javítása, családbarát, munkába állást segítő intézmények, közszolgáltatások fejlesztésével* című pályázaton.

A pályázat megvalósítása az óvoda tekintetében nagyon komoly változásokat jelent. Infrastrukturális fejlesztésre kerül sor az épület bővítésével és felújításával. A bővítés során tágas tornaszoba, különfoglalkoztató helyiségek és nevelői szoba kerül kialakításra. Az épület felújításának részét képezi a fűtésrendszer és a villamoshálózat korszerűsítése, klimatizálás, napkollektorok felszerelése, a lapostető szigetelése. Az épület belső felújításához hozzátartozik a belső nyílászárók és burkolatok cseréje is. A pályázat kötelező eleme az akadálymentesítés kialakítása.

A pályázat eszközbeszerzésre is lehetőséget biztosít. Ennek kapcsán megújul a csoportszobák és a gyermekmosdók berendezése, új tornaeszközök kerülnek a tornate-

rembe is. Emellett a nevelőmunkát segítő IKT-eszközök és vezeték nélküli technológiák beszerzésére szintén lehetőségünk nyílik.

A megvalósuló fejlesztések eredményeként korszerű, esztétikus, a gyermekizlésnek tetsző, családi, harmonikus légkörű biztosító épületet vehetnek majd birtokukba a gyerekek.

Óvodánk 1978-ban nyitotta meg kapuját. Az épület folyamatos karbantartását – az állagmegóvás szempontjait szem előtt tartva – évről évre kisebb-nagyobb felújításokkal, korszerűsítésekkel végeztük. Az elmúlt években került sor a külső nyílászárók cseréjére és az épület szigetelésére, vakolására, s a tavalyi évben csodálatosan megújult az udvari játszótér is.

Az épület belső állapota tiszta, rendezett, de felújításra szorul. Az óvodába látogatók számára nem tűnik fel, hogy elavult a fűtési rendszer vagy az áramhálózat, de az intézményben dolgozók tapasztalják ezt. Így a tervezett fejlesztések mind szükséges beruházások lesznek. Az óvoda belső berendezéseit, eszközeit (elsősorban a gyermekbútorokat) igyekszünk folyamatosan újítani, cserélni, de a rendszeres igénybevétel során az elhasználódás, az amortizálódás is folyamatosan.

A mindennapos nevelőmunka megvalósítását nehezíti a tornaterem vagy torna-

szoba hiánya. Az óvodapedagógusok a csoportszobákban tartanak mozgásos tevékenységeket, foglalkozásokat, kicsi helyigényű, kisméretű eszközök használatával. A tornaszoba és a szükséges tornaeszközök a szakszerűbb testnevelésfoglalkozások megvalósítását, a gyermekek megfelelő testi fejlődésének támogatását segítik elő. A sokoldalú nevelőmunka, a felzárkóztató és tehetséggondozó tevékenység megvalósítását támogatja a különfoglalkoztató helyiségek létrehozása, ahol csoportból kiemelt, mikrocsoportos tevékenységeket végezhetnek az óvodapedagógusok és más szakemberek.

Az épület bővítése, az új helyiségek kialakítása és a belső felújítás a pedagógiai munka színvonalának emelését szolgálják, az új eszközök korszerű lehetőségeket teremtenek a nevelőmunkában.

A pályázási folyamat lezárulása után most a megvalósítás előkészületei következnek, konkrét tervezési és szervezési feladatok állnak előttünk. A munkálatok a jövő év tavaszán kezdődnek meg és a 2022-es év végéig szeretnénk a kivitelezés végére érni.

Hálát adunk Istennek a megújulás lehetőségéért, a szükséges fejlesztések megvalósításához pótolhatatlan segítség a pályázati forrás!

VAJER TÍMEA
óvodavezető

Gimnazistáink az utolsó hónapra térhettek vissza jelenléti oktatásba. Ebben az időszakban elsősorban az osztályközössé-

gek újjáépítésére, a tananyag átismétlésére törekedtünk. A végzősök szalagavató ünnepsége után (ha nem is a megszokott idő-

ben) a ballagásra is sor kerülhetett, méltó lezárást adva mindezzel a szép gimnáziumi éveknél.

A nehezített körülmények ellenére a legtöbben sikerrel leérettségiztek, az alsóbb évfolyamokon pedig alig akadt olyan diák, aki legalább a minimum szintet ne tudta volna teljesíteni. A gimnáziumban 16 tanuló kitűnő bizonyítványa mellett 4 tanulónak az érettségi bizonyítványa is hibátlanra sikeredett. Emellett számos nyelvvizsga-bizonyítvány talált gazdára a felsőbb évfolyamokban.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
igazgatóhelyettes

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Kiss Ágnes

KERESZTELÉS (gyermek)

Bakos Roland Tibor és Nemes Andrea leánya
NOÉMI ILONA 2021. április 24.
Varga Róbert és Harmati Boglárka Margit leánya
TAMARA 2021. május 22.
Darabont Szabolcs és Harmati Ágnes Amália fia
MÁRK 2021. május 22.
Matók László Máté és Talpai Orsolya leánya
LOTTI ZORKA 2021. június 12.
Gelegonya Péter és Sajtos Krisztina fia
GERGŐ ANTAL 2021. július 3.
Bordács József és Tompa Helga fia
JÓZSEF LAURENT 2021. július 25.
Szépe Tamás és Szépe Ágota leánya
DORINA 2021. július 30.
Dér Tamás és Dér Andrea leánya
LILIEN 2021. július 30.
Jankó Norbert Csanád és Dohnya Rita Eszter leánya
LUCA 2021. július 31.
Glembóczki Krisztián és Tóth Zita fia
BENCE 2021. augusztus 15.
Gyivicsán András és Borsos Izabella Edit fia
ÁRON ANDRÁS 2021. augusztus 16.
Váradai Gergő és Csala Bettina leányai
ANNAMÁRIA és IZABELLA 2021. augusztus 18.
Baracsi Lajos és Filkóházi Tímea gyermekei
LEVENTE, DOMINIK, BOGLÁRKA 2021. aug. 18.
Idul Dávid és Baracsi Alexandra fia
DÁVID 2021. augusztus 18.

KERESZTELÉS (felnőtt)

Varga Róbert 2021. május 22.
Darabont Szabolcs 2021. május 22.
Csányi Mónika 2021. május 22.
Mellár Melinda 2021. július 1.
Perjés Attila 2021. július 24.
Dér Tamás 2021. július 30.
Szépe Tamás 2021. július 30.
ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A KERESZTELTEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

HÁZASSÁGKÖTÉS

Perjés Attila és Berta Vivien 2021. augusztus 7.
ISTEN VEZESSE ÉS IRÁNYÍTSA ŐKET ÉLETÚTJUKON ÉS SEGÍTSEN
MEGTARTANI FOGADALMUKAT!

TEMETÉS (2021. április 15.–2021. augusztus 9.)

Lencse József (74) · Sin József István (85) · Tóth Katalin (64) ·
Oláh Ferencné (Szklenár Julianna 84) · Dominkóné Héjjas
Hajnalka (63) · Tóth László Imre (68) · Harmati Győző (74) ·
Kovács Ferenc Zoltán (91) · Sonkolyos Béla (100) · Simon Ernő
Árpád (68) · Frankó Mihály (64) · Kántor Gábor (61) · Hallai
Klára Edit (74) · Vincze Imréné (Valach Erzsébet 81) ·
Valastyán Jánosné (Horváth Erzsébet 81) · dr. Bálint Katalin
(83) · Zalai István Lajosné (Kádi Gizella Róza 91) · Berta
Gézáné (Horváth Emma 72) · Ramasz István Gáborné
(Kondacs Ilona 88) · Gombkötő Sándor Antal (90) ·
Csizmadia Imréné (Bartucz Margit 86) · Szénási Jánosné
(Madarász Éva Julianna 70)
„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSI,
MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2021. április 6.–2021. augusztus 9.

Jankainé Zelenka Anikó	1000 Ft	Pusztainé Nagy Erzsébet	2000 Ft	dr. Horváthné Csepregi Terézia	2000 Ft
Horváth Kálmáné	2000 Ft	Berta Károlyné	2000 Ft	Vetési Imre	1000 Ft
Györgyi István	5000 Ft	Ujj Tiborné	2000 Ft	Károlyfalvi Elemér és felesége	3000 Ft
Megyik Sándorné	2000 Ft	Tokodi Istvánné	1000 Ft	dr. Pál Istvánné	5000 Ft
Adamik Erzsébet	1500 Ft	Pleskó Józsefné	5000 Ft	Csete Sándor és családja	5000 Ft
Nyerges Pálné	2000 Ft	Verasztó Ferenc és felesége	3000 Ft	Horváth Éva	10 000 Ft
Csehi Józsefné	1000 Ft	Ravasz Béláné	5000 Ft	Horváth Antal Ádámné	5000 Ft
Kovács Lajos és felesége	5000 Ft	Ravasz Katalin	5000 Ft	Tarr István és neje	2000 Ft
Kiss János	2000 Ft	Tóth László	3000 Ft	Szokodi László	1000 Ft
Sin János és felesége	2000 Ft	Varga Zoltánné	2000 Ft	Bartolák Andrásné	3000 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft	Szemenyei Sára Ilona	1000 Ft	Dénes Lóránt	10 000 Ft
Györi-Dani József és felesége	3000 Ft	Lánczi Istvánné	1000 Ft	Istennél tudva lévő 2 testvér	3000 Ft

Orosházi Harangszó újságunk az interneten is olvasható:

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

Orosházi
HARANGSZÓ

Kiadja: Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)

Felelős kiadó: Ördög Endre igazgatólelkész és Koszorús Oszkár

Tördelőszerkesztő: Szatmári László · **Nyomatás:** Pergamen Kft., Orosháza